Єдина Країна
Единая Страна

Крила України

Друкований орган Міністерства оборони України

№ 18 (733)

5 – 8 травня 2014 року

www.krula.com.ua

e-mail:krula_ukr@ukr.net

Підписний індекс – 22242

1939
1945
НІКОЛИ ЗНОВУ

Цьогоріч у офіційних заходах з відзначення завершення Другої світової війни та перемоги над нацизмом в Україні вперше буде вжито європейську символіку пам'яті полеглих у війні - червоний мак. Сама ідея та графічне втілення нового символу стало результатом співпраці Українського інституту національної пам'яті та Національної телекомпанії України.

– Традиційний символ, "георгіївська стрічка", за останні місяці скомпрометований безповоротно. Потрібно було щось таке знакове, що символізувало б не свято, яким війна не може бути за визначенням, а пам'ять і скорботу, - пояснив історію створення символу директор НТКУ Зураб Аласанія.

Безпосереднім же творцем нового символу став харківський дизайнер Сергій Мішакін. Він пояснив, що дане графічне втілення-алюзія з одного боку червоного маку, з іншого — кривавого сліду від кулі, передає глибину смислу війни, розповідає про страждання, про смерть, про героїзм, про мільйони загиблих — найголовніше, що є у війні.

– Ми пропонуємо новий символ як вияв нашої поваги до тих, хто знищив нацизм. Це буде червоний мак - символ європейський та український. У наших піснях йдеться, що маки зацвітають там, де пролилася козацька кров, — зазначив у свою чергу директор УІНП Володимир В'ятрович.

Біля символу логотип містить гасло "Ніколи знову", адже саме в наших руках не допустити повторення жахіть війни, та роки воєнного лихоліття: 1939-1945.

Владислав Дем'яненко. "Крила України".

Неоголошена війна

Перемоги і втрати українського війська в боях з російськими фашистами



8-9 стор.

Знешкодити "терористів" допомогли українські вертолітники



Військовослужбовці 56-го окремого вертолітного загону Місії ООН у Ліберії взяли участь в антитерористичних навчаннях. Тренування відбувались в місті Монровія на узбережжі Атлантичного океану.

За легендою навчань, будівлю Місії ООН захопили терористи та взяли у полон заручників. Першим на теракт відреагував штабний підрозділ філіппінської поліції, до них долучилися правоохоронці йорданського національного контингенту та представники місцевої поліції. Завдання ж українських миротворців полягало в транспортуванні на вертольоті Мі-8 пакистанських спецпризначенців до місця події та прикриття їх з повітря. Крім того, один з вертольотів доставив до підступів захопленої будівлі групу снайперів.

Під час штурму захопленої споруди Мі-8, озброєний ПКТ, прикривав з повітря дії штурмового підрозділу, виконуючи одночасно патрулювання довкола будівлі.

4 стор.

Гаряча лінія "Крила України" (0432) 59-60-48 65-22-048

Дорогі ветерани Великої Вітчизняної війни!
Товариші генерали, офіцери, сержанти, солдати, працівники Збройних Сил України!

Щиро вітаю вас, ваших рідних та близьких із 69-ю річницею Великої Перемоги!

Перемога у Великій Вітчизняній війні 1941-1945 років назавжди залишиться в пам'яті людства як взірець мужності і патріотизму, єдності армії та народу, самовідданості і міжнаціонального братерства.

У День Перемоги ми вшановуємо світлу пам'ять тих, хто ціною власного життя здобув Велику Перемогу, та низько схиляємо голови перед тими, хто захищав Батьківщину від жорстоких агресорів, хто пережив роки окупації та пекло концтаборів, хто піднімав з руїн і відроджував рідний край.

Найжорстокіша у світі війна не обійшла жодного українського міста і села, завдала болю і втрат кожній українській родині. Обов'язок нинішніх поколінь – бути гідними продовжувачами справи переможців, що врятували нашу країну. Пам'ятаючи, якою ціною здобута Перемога 1945 року, ми маємо з честю виконати поставлені завдання з охорони повітряних кордонів незалежної України, зробити все, щоб на нашій рідній землі панував мир і злагода.

З нагоди 69-ї річниці Перемоги у Великій Вітчизняній війні 1941-1945 років бажаю всім ветеранам – мужнім фронтовикам і невтомним працівникам тилу, всім, хто пережив страшні роки воєнного лихоліття, всьому особовому складу Повітряних Сил Збройних Сил України доброго здоров'я, щастя, добробуту, мирного неба над нашою Україною!

Командувач Повітряних Сил Збройних Сил України генерал-полковник Юрій Байдак.

ЗА ЗАСЛУГИ

Участь у нагородженні взяв Прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк, міністр внутрішніх справ Арсен Аваков і в.о. міністр оборони Михайло Коваль.



Нагородили учасників АТО

Як повідомляється, 7 травня Прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк побував у таборі антитерористичної операції в районі міста Слов'янськ. Він ознайомився з умовами проживання особового складу, передав українським захисникам перші чотири із 42 БТР-4Е, придбані за спеціальною програмою Уряду для спецпідрозділу "Омега" Національної гвардії України, та зустрівся з силовиками, які проводять антитерористичну операцію.

Прем'єр-міністр України щиро подякував особовому складу АТО та вручив бійцям нагородну вогнепальну зброю, заохочувальні відзнаки Міністерства оборони України "За воїнську доблесть", годинники від імені Прем'єр-міністра України, почесні грамоти Кабінету Міністрів України. Групі військовослужбовців антитерористичної операції присвоєні позачергово військові звання.

– Від імені Уряду України хочу вам сказати велике дякую і низько вклонитись за те, що ви під кулями захищаєте країну. Вам велика шана за вашу доблесть, звитягу і волю. Українські бійці показали – навіть якщо в Росії більша армія, більше військових споряджень і сил, у нас є набагато сильніше – наша воля і дух, – сказав Арсеній Яценюк.

Глава Уряду зазначив, що попри складні умови в країні Кабінет Міністрів знаходить можливість підтримати армію фінансово, матеріально і технічно:

– Ми боремось за країну і її майбутнє. Дякую особовому складу Збройних Сил України, Національної гвардії, МВС, СБУ за боротьбу, за доблесть, за силу. Перемога буде за нами. Слава Україні!

ВІД ПЕРШОЇ ОСОБИ

"Прошу не забувати першу заповідь солдата: "Живим і з честю повернутися додому"

Під час робочої поїздки на схід країни в.о. Міністра оборони України Михайло Коваль повідомив, що 25-й повітрянодесантній бригаді буде повернуто усі почесні найменування, а 95-а аеромобільна бригада та інші частини Високомобільних десантних військ стануть орденоносними.



Окрім цього, як наголосив глава оборонного відомства, орденами "За мужність" вже найближчим часом будуть нагороджені у польових умовах воїни-десантники.

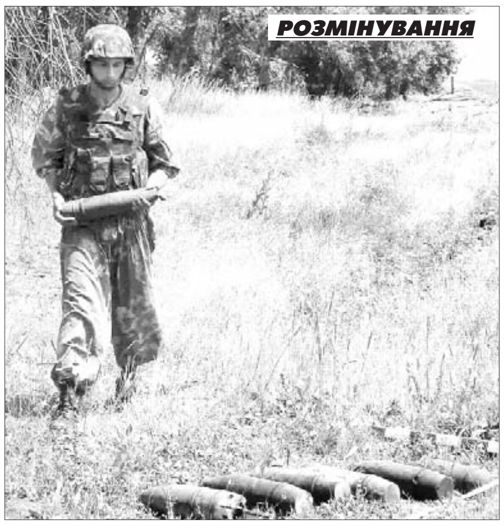
Як наголосив виконуючий обов'язки Міністра оборони України, нині робиться усе необхідне, аби військові частини були стовідсотково укомплектовані військовослужбовцями-контрактниками.

– Сучасний польовий однострій, якісне спорядження, кевларові шоломи тощо отримають усі десантники та спецпризначенці. Частини ВДВ надалі будуть добре оснащені. Для мого покоління великим випробуванням став Афганістан. Для сучасної ж молоді настав не менш складний момент, і я впевнений, що десантники гідно вийдуть з цієї ситуації переможцями, – зазначив глава оборонного відомства.

Перебуваючи в інших військових частинах, генерал-полковник Михайло Коваль наголосив на питаннях соціального захисту захисників Вітчизни.

– Дуже прошу не забувати першу заповідь солдата: "Живим і з честю повернутися додому". На вас чекають вдома, ви потрібні державі! Будьте мужніми! – закликав виконуючий обов'язки Міністра оборони України.

РОЗМІНУВАННЯ



Бойовий досвід проти сепаратистів

На Харківщині та Донеччині військовослужбовці інженерних військ Збройних Сил успішно забезпечують проведення заходів в рамках антитерористичної операції.

Розмінування місцевості, постановка інженерних загороджень, обладнання бойових позицій та побудова фортифікаційних споруд – основні завдання, які виконують люди героїчної професії.

На даний час воїни-сапери діють в інтересах представників різних силових відомств, які борються за встановлення миру та спокою в країні. Також військовослужбовці Збройних Сил постійно допомагають місцевому населенню з ремонтом мостів чи переправ, які були зруйновані сепаратистами.

За словами командирів інженерних підрозділів, до 90% особового складу, який зараз знаходиться на передовій, є учасниками бойових дій чи миротворчих операцій. Зараз цей досвід активно використовується заради захисту Східних рубежів.

Дмитро Горбунов.

НА ПОЛЬОТАХ

Військові транспортники вдосконалюють льотний вишкіл

У гвардійській бригаді транспортної авіації Повітряних Сил Збройних Сил України пройшли чергові льотні зміни. У небо піднімалась штатна техніка – літаки Ан-26, вертольоти Мі-8 та Мі-9, було виконано більше 100 польотів, загальний наліт екіпажів склав 32 години.

Впродовж льотної зміни екіпажі транспортної авіаційної ескадрильї здійснювали тренувальні польоти з максимальним градієнтом набору та зниження з використанням елементів бойового маневрування, з посадкою на ґрунтову злітно-посадкову смугу, виконували вправи на отримання допусків до ведення бойових дій у складі пари вночі та до польотів по маршруту на гранично малих висотах.

Водночас льотчики вертолітної ескадрильї відпрацьовували польотні завдання за приладами під шторкою із заходом на посадку з використанням посадкових систем, виконували польоти в простих метеоумовах вночі на майданчик обмежених розмірів поза межами аеродрому.

У командуванні бригади зазначають, що усі завдання льотних змін виконано в повному обсязі. Льотний та інженерно-технічний склад бригади, підрозділи зв'язку та аеродромно-технічного забезпечення відпрацювали на "відмінно".



У Миколаєві тривають польоти

У бригаді тактичної авіації на Миколаївщині відбулися льотні зміни на штатній авіатехніці. Головними завданнями було визначено обліт авіаційної техніки та покращення навичок пілотування льотчиків у простих та складних метеоумовах.

За повідомленням командування авіаз'єднання, усі поставлені завдання було виконано. При цьому звернули увагу на відмінну роботу інженерно-технічного складу частини, який в умовах високої інтенсивності польотів підтримує авіатехніку у необхідному стані.

На рубежі самостійних польотів

В рамках цьогорічної льотної практики курсанти-випускники льотного факультету Харківського університету Повітряних Сил імені Івана Кожедуба виконують тренувальні (самостійні) польоти на літаку Л-39 "Альбатрос". Захід проводиться на аеродромі однієї з військових частин, що на Харківщині.

Випускники вже пройшли наземну підготовку, виконали обов'язкові стрибки з парашутом та відпрацювали польотні завдання з льотчиками-інструкторами авіаційного з'єднання.

Разом з майбутніми льотчиками-винищувачами льотну практику проходять й курсанти-вертолітники.

За словами командування авіаз'єднання, протягом усього свого навчання курсанти змогли добре засвоїти теоретичну частину, що позитивно відображається тепер, під час тренувальних польотів та польотів з інструкторами.

На цьогорічну льотну практику четвертокурсникам відведено часу до кінця літа, після чого вони приступлять до складання Державних іспитів, а вже восени у них відбудеться випуск.

Дмитро Чалий. м.Харків.
Фото автора.





Учасники антитерористичної операції прирівняні до учасників бойових дій

6 травня під час закритого засідання Парламенту було ухвалено Закон №4815 щодо внесення змін до Закону "Про статус ветеранів війни і гарантії їхнього соціального захисту" (щодо учасників бойових дій, які брали участь в антитерористичній операції). За відповідне рішення проголосував 251 народний депутат.

Прийняттям документа Верховна Рада України поширила на учасників антитерористичної операції статус учасників бойових дій.

"Відповідно до пункту 19 статті 6 Закону України "Про статус ветеранів війни і гарантії їхнього соціального захисту": Учасниками бойових дій визнаються: військовослужбовці Збройних Сил України, Національної гвардії України, Служби безпеки України, Служби зовнішньої розвідки України, Державної прикордонної служби України, особи рядового, начальницького складу і військовослужбовці Міністерства внутрішніх справ України, інших утворених відповідно до законів України військових формувань, які захищали незалежність, суверенітет та територіальну цілісність України, а також брали участь в антитерористичній операції. Перелік осіб, що є учасниками бойових дій та брали участь в антитерористичній операції, визначаються Кабінетом Міністрів України", – йдеться у документі.

В Україні підвищать пенсії сім'ям загиблих військовослужбовців

Верховна Рада прийняла за основу проект закону про внесення зміни до статті 36 Закону "Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб".

Як повідомляє сайт парламенту, законопроектом пропонується призначати членам сімей військовослужбовців, осіб начальницького і рядового складу, які загинули (померли) при виконанні обов'язків військової служби (службових обов'язків), пенсії у зв'язку з втратою годувальника у розмірі 70% грошового забезпечення (заробітної плати) загиблого (померлого) годувальника.

Якщо на утриманні загиблого (померлого) годувальника перебували двоє і більше членів сім'ї, пенсію пропонується призначати у розмірі 90% грошового забезпечення (заробітної плати) загиблого (померлого) годувальника, що розподілятиметься між ними рівними частками, але не менше ніж 40% на кожного непрацездатного члена сім'ї.

У таких же розмірах, незалежно від причини смерті годувальника, обчислюються пенсії членам сімей померлих інвалідів війни та членам сімей, до складу яких входять діти, які втратили обох батьків.

Проектом також пропонується встановити, що особи, яким раніше призначено пенсії в разі втрати годувальника відповідно до Закону "Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб", мають право на перерахунок пенсій.

Якщо внаслідок перерахунку розмір пенсії або виплачуваної її частини зменшується, пенсія виплачується в раніше встановленому розмірі.

Відповідний законопроект зареєстровано за №2124.

Призваним військовим пенсіонерам платитимуть пенсію у повному обсязі

Верховна Рада України ухвалила Закон "Про внесення змін до статті 2 Закону України "Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб" (щодо отримання пенсій та іншого грошового забезпечення).

Законодавчим актом усунуто протиріччя та впорядковано терміни і поняття, які застосовуються в законодавчих актах України, а також врегульовано питання щодо отримання пенсій та іншого грошового забезпечення працівників органів внутрішніх справ та інших осіб, які знову прийняті на службу до органів внутрішніх справ під час часткової чи загальної мобілізації в особливий період.

Законом частину третю статті 2 Закону "Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб" викладено в новій редакції, згідно з якою "пенсіонерам з числа військовослужбовців та осіб, які отримують пенсію за цим Законом, у разі призову їх на військову службу під час часткової чи загальної мобілізації на особливий період до Збройних Сил України, інших утворених відповідно до законів України військових формувань, органів та підрозділів цивільного захисту виплата пенсій на час такої служби не припиняється. Після звільнення зі служби таких осіб виплата їм пенсій здійснюється з урахуванням додаткової вислуги років від часу повторного прийому на службу до дня демобілізації або звільнення. Якщо новий розмір пенсії у цих осіб буде нижчим за розмір, який вони отримували до повторного прийому на службу, виплата їм пенсій здійснюється у розмірі, який вони отримували до призову або прийняття".

Законом також доповнено статтю 2 Закону "Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб" новою частиною щодо порядку отримання пенсій особами, прийнятими на службу на посади рядового і начальницького складу підрозділів патрульної служби міліції особливого призначення органів внутрішніх справ.

Відповідний законопроект зареєстровано за №4819.

ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЯ ВЛАДИ

"Київ нас чує і максимально йде назустріч"

Децентралізацію влади в країні і реформу місцевого самоврядування необхідно впроваджувати, і якомога швидше. Таку думку висловили представники регіонів України під час розширеної наради з питань децентралізації виконавчої влади під головуванням Віце-прем'єр-міністра – Міністра регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України Володимира Гройсмана.

Представники Волинської, Донецької, Луганської та Львівської областей зійшлися на тому, що курс на децентралізацію влади і реформа місцевого самоврядування, яку впроваджує сьогодні Уряд і яка передбачає передачу повноважень і ресурсів на рівень громад – міст, селищ та сіл, дасть поштовх до розвитку регіонів і країни в цілому.

"Ми маємо 500 міст в Україні, на сьогодні це 500 турбореактивних двигунів, які працюють вхолосту. Якщо повноваження будуть надані, ці двигуни будуть здатні вивести Україну на інший рівень розвитку. Тому що успішними в світі є країни, які підтримують місцеве самоврядування", – сказав міський голова Львова Андрій Садовий.

"Ті, хто сьогодні виходить на площі, хочуть краще жити. Краще життя вони бачать в тому, щоб отримати більше повноважень. Це дуже актуально сьогодні", – наголосив голова Донецької облдержадміністрації Сергій Тарута.

Представники регіонів зосередили увагу на ефективному діалозі, який, за їхніми словами, відбувається сьогодні між центральною владою та владою регіонів. "Київ нарешті чує нас", – констатують вони.

"29 квітня в нас був Прем'єр-міністр, і він підтвердив, що ті базові пропозиції, які Донбас передав, будуть взяті за основу. І це дійсно так. План змін, які нам сьогодні презентували, відображає ті напрацювання, які ми запропонували. Це відповідає тому, чого хоче Донбас. Ще два місяці тому ми весь час чули, що Київ живе своїм життям і не думає про регіони. Сьогодні хочу відповідально заявити, що Київ нас чує і максимально йде назустріч регіонам для того, щоб зробити максимальну децентралізацію", – підкреслив Сергій Тарута.

Обговорюючи проблемні питання, які необхідно вирішити, учасники наради назвали, зокрема, повернення закладів швидкої медичної допомоги з обласного рівня на рівень громад. За свідченням міського голови Львова Андрія Садового, після передачі цих закладів на рівень областей якість медичного обслуговування погіршилася. Також представники місцевого самоврядування висловились за створення в містах, селах та селищах муніципальної міліції.

Найважливішим, на думку учасників наради, є питання фінансової забезпеченості громад та можливість управляти фінансами незалежно від Державного казначейства України.

У відповідь Володимир Гройсман зазначив, що Уряд працює сьогодні над змінами до Бюджетного кодексу, які базуються на основі змін до Конституції, запропонованих в контексті децентралізації.

"Уряд прийняв оперативне рішення, щоб в 2015 році частина загальнонаціональних податків залишалася на місцях на реалізацію повноважень територіальних громад. Ми плануємо вже в травні внести своє бачення щодо змін до Бюджетного кодексу. Ми створюємо для людей реальні можливості нормально жити", – сказав Володимир Гройсман.

Він також наголосив на принциповій позиції Уряду, яка полягає в тому, що всі законодавчі зміни мають відбутися у 2014 році. А 2015 рік має бути роком початку динамічного розвитку.

"Ми проведемо зміни, і кожна громада заживе повноцінним життям в єдиній унітарній країні", – зазначив Віце-прем`єр-міністр.

АВІАБУДУВАННЯ

"Антонов" передал заказчику очередной Ан-158

На ГП "Антонов" состоялась церемония передачи заказчику очередного регионального реактивного самолета Ан-158, построенного на серийном заводе "Антонов" для авиакомпании "Cubana de Aviacion".



В своем приветственном обращении вице-президент – директор Серийного завода "Антонов" Н.Подгребельный отметил:

– Сегодня мы передаем четвертый самолет Ан-158 кубинскому эксплуатанту. До конца года мы планируем поставить еще две такие же машины, а также самолет Ан-148 в VIP-комплектации. Таким образом, мы делаем очередной шаг к наращиванию серийного производства этих самолетов в Украине. Много знаний, умений конструкторов, ученых, мастеров и рабочих вложены в этот Ан-158, который уже стремится в небо и буквально через несколько часов улетит в Гавану.

Н.Подгребельный вручил символический ключ от самолета пилоту авиакомпании "Cubana de Aviacion" Орландо Фернандез Сид. Рассказывая о своих впечатлениях от Ан-158, кубинский летчик заметил:

– Мы очень довольны качеством самолета. Он успешно прошел адаптацию в нашей авиакомпании. Сегодня самолеты Ан-158 летают внутри Кубы, на Санто-Доминго, в Венесуэлу, Коста-Рику, Никарагуа, на Багамы. Планируем открыть рейсы в Канаду, Колумбию и Мексику.

Кроме того, авиакомпании была вручена копия Дополнения к Сертификату типа на Ан-158, которое позволяет эксплуатировать самолет в условиях высокогорья на аэродромах, расположенных на высотах до 4100 м. Это позволит значительно расширить условия эксплуатации самолета в латино-американском регионе.

От имени Киевской городской государственной администрации коллектив "Антонов" с выполнением очередного этапа программы Ан-158 поздравил первый заместитель Председателя КГГА Б.Дубас. В частности, он сказал:

– Сегодняшнее событие стало еще одним свидетельством того, что Украина принадлежит к числу передовых авиационных держав. И этот потенциал необходимо наращивать. Для того, чтобы создавать такие прекрасные самолеты, нужен большой, многолетний опыт. Мы всячески поддерживаем коллектив "Антонов" в сохранении мощного интеллектуального базиса.

На мировом рынке авиационной продукции ГП "Антонов" представляет семейство региональных реактивных самолетов Ан-148 и Ан-158. Его основу составляют самолеты Ан-148-100 и Ан-158 пассажировместимостью от 68 до 99 мест, которые хорошо зарекомендовали себя в эксплуатации в различных климатических и погодных условиях. В настоящее время они работают в парках восьми авиаперевозчиков четырех стран мира, выполняя различные функции, в том числе по доставке VIP-пассажиров. Оснащенные специальным медицинским оборудованием, варианты Ан-148 перевозят больных и раненых, выполняя задачи министерств по чрезвычайным ситуациям.

НАШІ В ЛІБЕРІЇ

Знешкодити “терористів” допомогли українські вертолітники

Закінчення. Початок на 1 стор.

Крім того, екіпаж повітряного судна координував роботу спецназу на визначених ділянках.



Практично за лічені хвилини миротворці звільнили будівлю командування місії ООН у Ліберії та заручників.

Діями українських миротворців керував особисто командир 56-го окремого вертолітного загону військовий льотчик 2-го класу полковник Олександр Венгер.

– Тероризм – це найбільша болячка миру та спокою на нашій планеті, – повідомив полковник Венгер. – Сьогодні кожна країна та її збройні сили повинні бути готові до відбиття агресії з боку озброєних злочинців, бандформувань та терористів. Вважаю, що спільними зусиллями ми подолаємо цю небезпеку.

За перебігом навчань спостерігали спеціальний представник Генерального секретаря ООН у Ліберії Карін Лангрен, командувач сил Місії ООН в цій країні генерал-майор Леонард Нгонді, комісар поліції Джон Нільсен та інші високопосадовці. Вони були задоволені діями всіх учасників антитерористичного тренування та високо оцінили професійність українського контингенту.

Віктор Ануфрієв. Фото автора.

ПІСЛЯ ОБСТРІЛУ

Відновлення в польових умовах



На Харківщині, в розташуванні одного з польових таборів, де військовослужбовці Збройних Сил виконують важливі завдання в рамках антитерористичної операції, фахівці інженерно-авіаційної служби цілодобово забезпечують роботу пілотів.

Так, у польових умовах авіатори проводять ремонтно-відновлювальні роботи на вертольоті типу Мі-8МТ.

Вертоліт армійської авіації, який напередодні виконував спостереження шляхом повітряного патрулювання, був обстріляний сепаратистами. Завдяки вмілим і професійним діям пілотів літальний апарат успішно дістався до польового аеродрому. При цьому були виведені з ладу окремі прилади та системи.

За словами військових авіаторів, вони докладуть усіх зусиль, аби скоротити час на ремонт гвинтокрилої машини.

Дмитро Горбунов.
м.Харків.

НА ЗАХИСТ ВІТЧИЗНИ

В Україні формуються батальйони територіальної оборони

На Дніпропетровщині батальйон територіальної оборони вже сформовано. Зараз проходить бойове злагодження підрозділів щойно створеної бойової одиниці на тактичних полях загальновійськового полігона.



Під час занять з інтенсивної бойової підготовки військовослужбовці виконують стрільби зі штатної стрілецької зброї, ручних кулеметів та гранатометів. До проведення занять залучаються найбільш досвідчені офіцери та контрактники бойових частин оперативного командування.

Формування батальйонів покладено на військові комісаріати областей. У стислі терміни військові фахівці проводять відбір кандидатів, більшість з яких раніше вже проходили службу у десантних військах, підрозділах спеціального призначення та інших бойових частинах та з’єднаннях Збройних Сил. Серед добровольців також є воїни-інтернаціоналісти, учасники миротворчих місій та стабілізаційних операцій. На ключові командні посади призначають офіцерів запасу, які мають бойовий досвід.

Після завершення бойового злагодження воїни батальйону територіальної оборони виконуватимуть завдання з охорони та оборони державних і військових об’єктів та комунікацій, забезпечення умов надійного функціонування органів державної і виконавчої влади, оперативного розгортання військ, а також боротьби з диверсійно-розвідувальними групами. Бійці нового підрозділу забезпечуватимуться речовим, грошовим та іншими видами забезпечення як військовослужбовці ЗС України.

Відбір кандидатів для проходження військової служби у батальйонах територіальної оборони на Рівненщині, Тернопільщині, Львівщині та інших областях України триває. Вимоги до кандидатів такі ж, як і при комплектуванні військових частин Збройних Сил України: вони повинні відповідати визначеному віку, стану здоров’я, морально-психологічним якостям тощо.

Як повідомив тво Тернопільського облвійськкома полковник Володимир Катинський, у Тернополі батальйон територіальної оборони комплектується виключно добровольцями, командний склад сформують офіцери запасу. Люди, які йдуть служити за власним бажанням, мають вищу мотивацію та відданість обов’язку.



– При формуванні батальйону, – зауважив полковник Катинський, – Перевагу віддаємо тим громадянам, які уже проходили військову службу в армії, проте не відмовляємо і тим, які бажають одягти військовий однострій вперше. Дислокуватиметься батальйон у межах Тернопільської області. Після проходження комісії, особовий склад забезпечать необхідним майном та озброєнням. Військовослужбовці пройдуть бойове злагодження.

Офіцер закликає патріотичних тернополян звертатися у військові комісаріати області.

Розпочався відбір кандидатів з числа добровольців для проходження військової служби у батальйон територіальної оборони і на Рівненщині. Формування підрозділу відбувається на базі облвійськкомату. Вимоги до рекрутів – відповідна мотивація, бажання служити українському народу, відмінне здоров’я та хороший фізичний розвиток. Дислокуватися батальйон територіальної оборони буде в межах області.

Якісне формування батальйону територіальної оборони підтримав голова Рівненської обласної державної адміністрації Сергій Рибачок, який закликав патріотично налаштованих чоловіків ставати на захист Батьківщини.

– Усі, хто має енергію, бажання, фізичну форму, записуйтеся до батальйону, де ви пройдете бойове навчання, – зауважив Сергій Рибачок. – Ваша допомога зараз як ніколи потрібна Рівненщині та Україні.

Також, на підставі Указу в.о. Президента України, голова ОДА підписав розпорядження про відновлення призову, який триватиме з 25 травня до 30 червня.

– Призиваються усі чоловіки віком від 18 до 25 років. Хто не прибуде до призовних пунктів у визначений час і не надасть документів щодо права на відстрочку, буде притягнений до відповідальності згідно із чинним законодавством, – зауважив військовий комісар обласного військового комісаріату полковник Дмитро Оксенюк.

Після трагічних подій 2 травня прискорилось формування батальйону територіальної оборони на Одещині. Рішення продиктоване, перш за все, необхідністю захисту громади області та важливих державних об’єктів від російських диверсантів, які просочуються через кордон з Придністров’я.

В Одеському обласному військовому комісаріаті розпочалася робота з відбору кандидатів на проходження військової служби у місцевому батальйоні територіальної оборони. Як зазначив заступник військового комісара – начальник відділу територіальної оборони полковник Валерій Іващенко, підрозділ комплектуватиметься виключно добровольцями, командний склад батальйону сформують офіцери запасу.

Після проходження відповідної комісії добровольці будуть забезпечені необхідним речовим майном та озброєнням і пройдуть бойове злагодження на базі однієї з військових частин в Одеській області.

Варто зазначити, що територіальна оборона є комплексом загальнодержавних, воєнних та спеціальних заходів, що застосовуються під час загрози або відбиття агресії з метою охорони та захисту державного кордону від посягань ззовні, забезпечення умов для надійного функціонування державних органів, мобілізаційного та оперативного розгортання військ (сил), охорони важливих об’єктів і комунікацій, боротьби з диверсійно-розвідувальними силами та іншими озброєними формуваннями агресора на території країни, а також РХБ захисту військ і населення від наслідків аварій (зруйнувань) атомних електростанцій, об’єктів, небезпечних у хімічному відношенні, та підтримання режиму воєнного стану.

Більш детально про територіальну оборону та завдання можна ознайомитися у Законі України “Про оборону України” від 6 грудня 1991 року.

Олександр Олехнович.
Олександр Гайн.
Василь Лабай.

Миротворці допоможуть сім'ям загиблих

Військовослужбовці 56-го окремого вертолітного загону національного контингенту Місії ООН у Ліберії висловлюють свої співчуття сімям військових, котрі загинули в ніч з першого на друге травня на Донеччині.

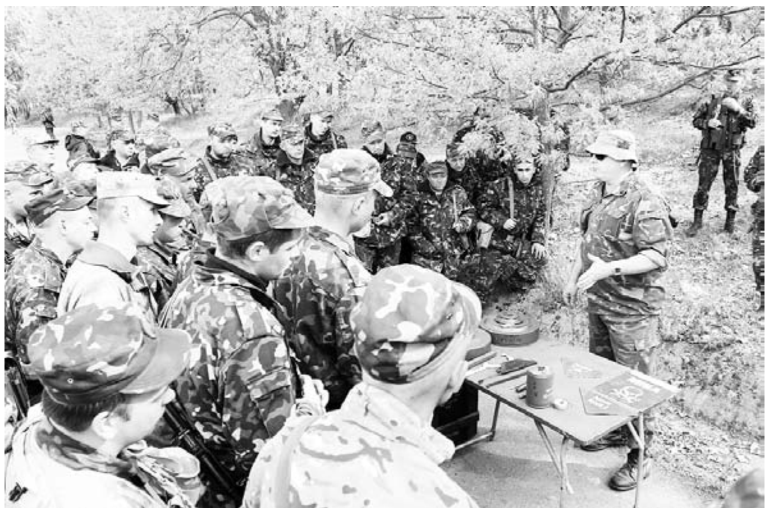
Українські вертолітники в добровільному порядку зібрали кошти для їх родин. Таким чином більше 150000 гривень будуть рівномірно розподілені та найближчими днями відправлені рідні військових.

– Дії українських військовослужбовців під час виконання завдань за призначенням на Сході України – це образ мужності, патріотизму та справжнього Захисника своєї держави, – йдеться у зверненні миротворців. – Ми пишаємося вами, бойові товариші, вічна пам'ять Героям України!

Віктор Ануфрієв.

ПОЛЬОВИЙ ВИХІД

Заняття із заходів безпеки проходять у польових умовах



В ході польового виходу на південних рубежах нашої держави, особовий склад однієї із військових частин, взяв участь у практичних заняттях з дотримання заходів безпеки.

Перебуваючи на навчальних місцях, військовослужбовці практично ознайомилися з найбільш важливими ситуаціями, які виникають або можуть виникнути під час повсякденної службової діяльності та у разі недотримання елементарних норм безпеки. Зокрема, поводження зі стрілецькою зброєю, набоями, імітаційними та піротехнічними засобами, при несенні служби на місцях виконання завдання.

– Потрібно кожному військовослужбовцю знати ази першої медичної допомоги, від якої часто залежить не тільки тривалість та важкість процесу відновлення здоров'я, а навіть і життя, – зазначають військові лікарі.

Тому, медики ознайомили учасників занять із загальними правилами надання першої допомоги. Згодом, практично удосконалили знання самі військовослужбовці, які власноруч повторювали порядок надання медопомоги та закріплювали вивчену послідовність дій практично.

Руслан Лінник. Фото автора.

ПОЛЬОВА КУХНЯ

Війна – війною, а обід – за розкладом

Для особового складу, який залучається до навчань на південних та східних рубежах нашої держави, створені пункти польового харчування із залученням штатних кухарів військових частин, що поповнили ряди армії під час часткової мобілізації.



Харчування у всіх підрозділах організовано таким чином, щоб забезпечити військовослужбовців триразово повноцінною, гарячою та смачною їжею.

В основному, це норма №1 загальновійськового пайка. В польових умовах – це консерви м'ясні та рибні, різноманітні крупи, макаронні вироби, страви з овочів, гарячий чай, компот, твердий сир, печиво.

На "солдатський" стіл подається додаткове харчування із продуктів, які надали цивільні громадяни. Варто зазначити, що всі продукти, що використовуються для харчування воїнів, ретельно перевіряються.

Крім того, організовано військторгом продаж у місцях тимчасової дислокації військових підрозділів кондитерських виробів та бакалійних товарів.

Руслан Лінник.

"Братська" турбота по-дитячому

В Бердичівському гарнізоні відбувся захід, спрямований на підтримку дітей військовослужбовців, які в нелегкий для нашої України час стали на захист її недоторканості та незалежності. Діти країн Америки та Європи через місію "Сумка Самарянина" своїми руками зібрали подарунки і вирішили надіслати їх до м. Бердичева та подарувати тим маленьким бердичівлянам, які зараз обділені батьківською турботою та любов'ю, які кожну хвилинку переживають за життя та здоров'я своїх рідних.



Турботу про дитячу солідарність дітей світу взяла на себе Євангельська Реформаторська церква, яка через Об'єднання Християн військовослужбовців України передала в маленькі руки дітей військових, які сьогодні зі зброєю в руках знаходяться у гарячих точках на Сході та Півдні України, побажання мирного неба над їхніми головами, впевненості в тому, що їхні татусі чесно виконають свій обов'язок, захистять свій народ, свою землю і повернуться назад до них. Як розповів офіцер однієї з частин Бердичівського гарнізону майор Володимир Швець, у місті Бердичеві допомогли провести цей захід голова об'єднання Християн військовослужбовців м. Бердичева старший лейтенант запасу Максим Клімов та представник Реформаторської церкви м. Бердичева капітан запасу Олександр Білоусов.

Діти, які вже другий місяць не бачать своїх татусів, були приємно здивовані та щиро зраділи подарункам зарубіжних та заокеанських однолітків. Ось вона, справжня братська турбота!

Олексій Тригуб. "Крила України".

МОБІЛІЗОВАНИЙ

Воїн християнської віри



Свій офіцерський шлях капітан-лейтенант Руслан Сухий обрав не випадково. Його батько, Георгій Георгійович, свого часу також був військовим моряком та з юних років виховував у сина повагу до професії захисника Вітчизни.

Так, у 1993 році, тоді ще молодий лейтенант Сухий, закінчив Львівське вище військове воєнно-політичне училище на військово-морському відділенні за фахом "Організатор-методист культурно-виховної роботи". Під час проходження військової служби на офіцерських посадах проповідував любов до Бога, до ближнього свого, уміння прощати та жертвувати своїм життям. Уміння грати на гітарі та чудовий музичний слух, яким наділив його Господь, допомогли йому у виконанні музичних творів, написаних його духовним отцем та їм самим. У 1999 році капітан-лейтенант Сухий був звільнений в запас за власним бажанням, після чого продовжував своє духовне зростання в християнській вірі...

У ході проведення часткової мобілізації на посаду начальника клубу авіаційної частини, що дислокується на Миколаївщині, прибув капітан-лейтенант Руслан Сухий. Прийнявши клуб, обладнаний в одному із наметів, Руслан Георгійович одразу ж приступив до виконання посадових обов'язків. Завдяки його зусиллям вдалося врегулювати деякі складні ситуації, які виникали серед військовозобов'язаних, призваних на військову службу під час мобілізації. Сьогодні за участю офіцера у наметовому містечку організовуються тематичні концерти для військовослужбовців, під час яких Руслан Георгійович виконує власні пісні на духовну тематику та проводить бесіди.

Наталя Толстова. Фото автора.

P.S. В останні роки у Збройних Силах України значна увага приділяється духовному зростанню військовослужбовців та вирішенню питань задоволення їх релігійних потреб. Неодноразово розглядалось питання введення до штату військових частин посади військового капелана. Але на сьогодні день остаточного рішення так і не прийнято. Можливо, на прикладі капітан-лейтенанта Руслана Сухого, який за порівняно невеликий проміжок часу реальними справами та діями зумів довести необхідність цієї посади у Збройних Силах України, і відбудеться введення військових капеланів, спілкування з якими потребують багато віруючих військовослужбовців.

ПІДТРИМКА

Взаємна допомога

Малюки, які лікуються у дитячому кардіологічному санаторії "Південний", що у м. Миколаєві, не залишились байдужими і вирішили підтримати військовослужбовців ЗС України, які з честю та гідністю виконують свій конституційний обов'язок, намалювавши їм чудові малюнки на військову тематику.



Ці малюнки були передані до бригади тактичної авіації Повітряних Сил, що базується у Миколаєві, де й була організована їх виставка. Подивитись на дитячі подарунки завітав весь особовий склад бригади. Частина робіт була розміщена у польовому таборі військовозобов'язаних, призваних під час мобілізації.

Льотний склад та військовозобов'язані авіаз'єднання вирішили віддячити дітлахам, й у відповідь воїни провели концерт та вручили подарунки, побажавши дітям скорішого одужання, досягнення в житті всіх намічених цілей та вирости гідними захисниками Вітчизни.

Наталя Толстова. Фото автора.

ВОНИ ВИЗВОЛЯЛИ УКРАЇНУ

“Коли ворожий снаряд влучив у мій винищувач, у голові промайнуло: **“Це кінець...”**



91-річний льотчик-винищувач досі зі сльозами згадує, як рятувався із падаючого літака

Справжня людина-легенда, безстрашний льотчик-винищувач, герой-визволитель України проживає у невеличкій 2-кімнатній квартирі на одній із тихих вінницьких вулиць. Захар Самсонович Мшвидобадзе здійснив 236 бойових вильотів, особисто збив 19 ворожих літаків. Був неодноразово поранений.

“Обстрілювали й німці, й свої...”

Безстрашний льотчик пройшов усю війну із першого до останнього дня. Його літак двічі збивали у повітрі. Перший раз під час украй важкого приземлення навіть крило відірвалося. Але Захару Мшвидобадзе вдалося здійснити посадку, він дивом залишився живим. Удруге рятувався із падаючого літака на парашуті. Чоловік розповідає, що поки приземлявся, його обстрілювали й німці, й свої, бо не знали, хто в небі. Зараз чоловіку – 91. На жаль, роки беруть своє – він майже нічого не чує навіть із слуховим апаратом, йому важко розмовляти. Та події тих днів герой-визволитель пам’ятає, ніби це було вчора.

– Родом я із Грузії, на Батьківщині маю багато родичів, – зі сльозами на очах згадує Захар Самсонович. – Та моєю рідною землею давно стала Україна, я закінчив Чернігівське льотне училище. У 1943 році у званні молодшого лейтенанта був направлений льотчиком-винищувачем у 32-й авіаційний полк 2-ї повітряної армії 1-го Українського фронту. Я брав участь у боях за визволення Вінниці, а також Києва, Житомира, Проскурова, Тернополя, Львова. Доля милувала мене від загибелі. На жаль, війна забрала життя у моїх братів і багатьох друзів.

Із 236 бойових вильотів, які здійснив випускник Чернігівського льотного училища, на бої у небі над Вінниччиною припадає 30. Про них чоловік розповідає з особливою увагою.

– Тут ми втратили дев’ятьох льотчиків нашого авіаполку, – пригадає Захар Самсонович. – Проти авіації німців командування кинуло літаки Другої повітряної армії і 8-го гвардійського корпусу. Сильні бої проходили під Вінницею. Дивізії винищувачів противника стояли на аеродромі в Калинівці. Коли наступали наші війська, ми супроводжували штурмовиків з південної сторони міста.



Тут у нас великі втрати були, і було вирішено завдати удару по аеродромах “Калинівка”, “Вінниця” і “Проскурів”. Ми двічі вилітали штурмувати аеродроми противника.

“У голові промайнуло: “Це кінець”

Захар Самсонович завжди йшов в атаку без страху і сумнівів. Адже більше за все на світі він прагнув якомога швидше звільнити від загарбників українські міста і села…

– 10 травня 1944 над позицією нашої військової частини з’явилися німецькі бомбардувальники, – згадує чоловік. – 32-й авіаційний полк підняли по тривозі. Я на своєму винищувачі злетів у небо. Коли літак набрав висоту, зрозумів: щоб зайняти вигідну позицію для атаки, не вистачає часу. А зволікати не можна, бо фашисти почали бомбардувати наші війська. Вирішив іти в атаку. Наблизившись до німецького бомбардувальника, натиснув на гашетку крупнокаліберних кулеметів та гармати. Кулі та снаряди поцілили у корпус фашистської машини, яка миттєво пішла до землі.

Захопившись боєм, безстрашний герой навіть не помітив, що швидкісний фашистський “мессер” почав атакувати його літак. Усе відбулося миттєво. Літак перестав слухатись, почав втрачати висоту, загорівся одяг льотчика…

– Я назавжди запам’ятав сильний поштовх від ворожих куль та снарядів і різкий запах диму, – ділиться Захар Самсонович. – Я подумав, що парашут буде зіпсований осколками, ситуація була безвихідна. У голові промайнуло: “Це кінець”. Але сталося диво. Перед землею літак підняв ніс та, чіпляючись крилом за пагорб, проповз кілька десятків метрів по землі. Це й врятувало життя. Піхотинці, які бачили запеклий бій у повітрі, відразу прибігли на місце падіння літака. Мене загасили на мені одяг та доставили до медсанбату...



Не встигли загоїтись рани, як чоловік знову кинувся визволяти українську землю. Адже часу на зволікання не було.

Свято зі сльозами на очах

Війна для Захара Самсоновича закінчилась у Берліні. Чоловік згадує, як їх викликав командир полку і наказав одягнути форму з орденами.

– Нас посадили у санітарний потяг, і ми поїхали, – розповідає чоловік. – Виявилось, що везуть у Москву на Парад Перемоги. Одягнули всіх, як з “голочки”, сказали ретельно начистити взуття, кілька разів тренувалися марширувати. У день параду нас підняли о третій ночі. Для нас це було просто неймовірне свято. За цю перемогу кожен із нас готовий був віддати життя, і це не просто слова, це дійсно так.



Після урочистого дійства чоловіка перевели на Вінниччину, у Калинівку.

За збиті літаки – Героя Радянського Союзу

Про те, що льотчика-винищувача Захара Мшвидобадзе рекомендували на присвоєння звання Героя Радянського Союзу, він дізнався від дружини. Трапилось це зовсім випадково.

– Подання на присвоєння найвищого і найпочеснішого військового звання з підписом і печаткою я знайшла у особистій справі чоловіка, – розповідає Валентина Мшвидобадзе. – Після війни я працювала у Вінницькій міській лікарні №2, а як вийшла на пенсію, входила до жіночої ради. Якось ми у військкоматі відбирали документи фронтовиків. В документах чоловіка побачила аркуш – “Подання на присвоєння звання Героя Радянського Союзу”. Прийшла додому й кажу Захарові: “Ах, ти ж скромняга. Хіба можна було про таке не сказати?” Чоловік дивиться здивовано, мовляв, про що вона? Я знову: “Як ти міг про це стільки мовчати?” Подання датоване ще 7 липня 1945 року. Подаю йому той аркуш, тодішній військовий комісар дозволив мені зробити копію. З’ясувалося, Захар сам уперше почув про це. Шкода. Якби знали раніше, щось би з’ясували в командира авіаполку, де служив Захар. З ним, полковником Петруніним, ми не раз зустрічалися після війни. Це він підписував подання. На жаль, давно немає вже Петруніна...

Хочемо одружитися – відпустіть додому!

Своє особисте щастя Захар Самсонович знайшов саме на фронті. На воєнному кителі у дружини Захара Самсоновича – теж чимало нагород. Валентина Григорівна пройшла війну радисткою у тому ж підрозділі, що й її чоловік. Знайомство льотчика і радистки було доленосним.

– Із Захаром Самсоновичем доля звела нас у 1944-му на території Житомирської області, у селі Скоморохи, – розповідає Валентина Григорівна. – Як кажуть, війна – війною, а танці – танцями. І це не жарт, бо саме на танцях ми й познайомилися. Ввечері, після боїв, льотчики та інші військовослужбовці інколи збиралися, щоб потанцювати, поспілкуватися. Захар запросив мене на танець. Після знайомства я його довго не бачила. Згодом подруга розповіла, що його літак збили німці. Він ледь не загинув. Важкопораненого, його знайшли та доставили до військового шпиталю піхотинці. До військової частини він повернувся, ледь ставши на ноги, без дозволу лікарів. Вдруге ми з ним зустрілися на території Тернопільської області. Одного дня дивлюся – Захар стоїть. Мене побачив, підійшов. Ми щиро зраділи одне одному. За кілька днів знову зустрілися. Згодом його літак знову збили. І знову йому пощастило – вижив.

Про одруження закохані у ті часи не говорили. Вирішили, що зроблять це після закінчення війни.

– В одній частині ми служили до самої Перемоги. Пройшли до Берліна. Згодом військову частину перевели до Чехословаччини. Захар Самсонович брав участь у Параді Перемоги. А коли повернувся, запропонував мені руку й серце. Йому дали відпустку на Батьківщину. А я ще не демобілізувалася. Пішла до командира дивізії й кажу: хочемо одружитися – відпустіть додому...

Через деякий час доля привела Захара і Валентину у місто, яке вони звільняли. Воно й стало для них рідним. Тут подружжя виростило двох доньок – Галину та Наталю. Мають Захар і Валентина 4 внуків та 4 правнуків...

Анастасія Олехнович.
“Крила України”.

ВІЙСЬКОВА ПРИСЯГА

Такі дівчата точно не зрадять!..

“Присягаю ніколи не зрадити українському народу!” – такими словами закінчується текст Військової присяги. Їх промовляє кожен, хто вирішив стати на захист рідної землі, хто зробив почесний і шляхетний вибір. Адже у всі часи хоробрі воїни – вірні сини та доньки свого народу – вважалися елітою будь-якої нації.



На жаль, у сьогоднішніх реаліях мусимо констатувати, що слова урочистої клятви із зброєю в руках для декого нічого не означають. Адже ганебні випадки зради свого народу у такий важкий час спостерігаються у всіх без винятку силових відомствах. Зрештою таким був курс колишнього вищого керівництва держави – зрадницький, власне такий маємо і результат. Однак ці негідні вчинки перевертнів у погонах сповна перекриваються єднанням нації, патріотизмом та високим бойовим духом військовослужбовців. А той факт, що до армійських лав продовжують записуватися дівчата, змусить агресорів серйозно замислитися.

Гаряча Україна – на порозі збройного протистояння і вже не один місяць тримає у напрузі весь світ, а окупанти не вгамовуються, тероризуючи населення України. В таких умовах взяти до рук автомат і стати кадровим військовим погодиться не кожен, особливо коли йдеться про жінок.

Однак ці дівчата (на знімку) точно не зрадять український народ! Про це “Крилам” розповіла старший солдат Оксана Кузьменко. Вона й сама того дня у полку зв’язку на Вінниччині склала Військову присягу й таким чином закрила усі питання щодо життєвого курсу сім’ї. Адже чоловік Оксани – прапорщик Михайло Кузьменко, служить у цій же частині, а син – Володимир, вже закінчив перший курс військового ліцею у Києві. Тож до армійського порядку родині не звикати.

– Вирішила у такий тривожний і непростий час бути поруч із своїми хлопцями, – каже Оксана Кузьменко. – І сама на усі “сто” готова боронити Вітчизну. Нині ми присягнули Українському народу. Поруч із вісьмома хлопцями цей обряд виконали й шестеро дівчат. Звичайно, усі ми хвилювалися, дехто навіть забував стройові прийоми, які не раз тренували напередодні. Але це нічого. День Військової присяги має залишитися у серці кожного – до кінця. Ми свідомо зробили свій вибір, як зрештою і весь український народ. Хтось повинен займатися політикою, хтось стояти на Майдані, хтось піднімати економіку, а хтось із зброєю в руках боронити рідну Україну.

Ми ніколи не зрадимо!..

Юрій Ігнат.
“Крила України”.
Фото автора.

ВІЙСЬКОВА ДИНАСТІЯ

Служімо, рівняючись на кращих!



Для цього українського офіцера сьогоднішні події на сході та півдні країни, а особливо – те, що вже сталося у Криму, мають особливе значення, адже він – корінний кримчанин, народився і виріс в Криму, та й служив там певний час. І понині на окупованому півострові проживають родичі Олександра Вікторовича, тому ніяких різких і однозначних коментарів офіцер мудро не дає: він виконує свій військовий обов’язок, а там відбувається те, що, власне, відбувається… Цікавим фактом біографії полковника Олександра Короткова є те, що він – представник військової династії. Його батько, як і він, служив в авіації на різних офіцерських посадах. Офіцером запасу є й тесть Олександра Вікторовича. А дідусь за материнською лінією хоча й служив на посадах рядового складу, зате звільняв Крим і Одесу – південь України, 70-річчя визволення ми буквально недавно відзначали!

Кримчанами предки полковника Олександра Короткова стали не так давно – під час Великої Вітчизняної війни. Його дідусь, уродженець Одещини Михайло Романюк, на момент початку війни завершував строкову службу на Чорноморському флоті. Але на СРСР підступно напав агресор, і чекати “дембеля” червонофлотцю Романюку довелося ще довгих шість років… Воював у складі 1-ї бригади тральщиків Чорноморського флоту – він плавав, або, як підкреслюють моряки, “ходив” на конвойному човні “Червона Абхазія”, а згодом – на тральщиках “Кизильтам” та “Гарпун”, які використовувались для протимінної оборони на морі. Брав участь у визволенні Одеси, Севастополя, а потім воював на Кавказі, обороняючи його від гітлерівських орд, що рвалися до кавказької нафти. За роки війни Михайло Іванович пройшов шлях від номера зенітного розрахунку до командира відділення зенітників – збивав, і збивав досить успішно ворожі літаки, про що свідчать ордени Червоної Зірки, Вітчизняної війни 2-го ступеня, а також – медалі “За оборону Одеси”, “За оборону Кавказу” та інші. Після визволення Криму від окупантів старшина другої статті Романюк залишився служити у Севастополі, де й зустрів Перемогу.



Після війни її ветеран залишився жити у Криму: демобілізований він був лише у 1947 році, за такий великий проміжок часу полюбив Крим та Севастополь, тут і залишився. Одружився, працював у лісгоспбазі, робітником на кар’єрі. А згодом долею судилося так, що у сімдесятих роках він став тестем офіцера морської авіації.

Батько Олександра Вікторовича, майор Віктор Коротков, ленінградець. Він народився переможного сорок п’ятого року, проте – ще до Перемоги, у Волховському районі Ленінградської області. Після закінчення у 1972 році Іркутського військово авіаційно-технічного училища потрапив служити до 943-го морського ракетоносного ордена Червоного прапора Констанського авіаційного полку (у минулому – 40-й бомбардувальний авіаполк) дальньої авіації. У цій частині офіцер пройшов шлях від старшого техніка літака до начальника технічно-експлуатаційної частини загону. Обслуговував та готував до вильоту літаки Ту-16, Ту-22 М2, Ту-22 М3. Тут, у Криму, у подружжя Короткових і народилося два сини – Олександр, названий на честь одного діда, і Михайло, названий на честь другого. Старший, Олександр, зростаючи у військовому гарнізоні і мріючи з дитинства про кар’єру військового, пішов батьківським шляхом.

Після закінчення у селищі Октябрьське середньої школи Олександр Коротков вступив до Тамбовського вищого військового авіаційного інженерного училища імені, як не дивно це звучить для військового училища, засновника радянських спецслужб в образі ЧК Фелікса Едмундовича Дзержинського. Служити потрапив на Батьківщину – до Новофедорівки,



звідки не так давно на “велику землю” було виведено українську бригаду морської авіації. Протягом восьми років офіцер Коротков прослужив у 69-й авіаційно-технічній базі, а у 1999-му був переведений на Вінниччину, на аеродром Гавришівка. Тут майор Коротков служив спочатку начальником штабу окремого батальйону зв’язку та радіотехнічного забезпечення, а згодом став комбатом.

Після закінчення Національної академії оборони України підполковник Олександр Коротков був призначений на посаду командира однієї з частин Вінницького гарнізону – окремого вузла фельдєгерсько-поштового зв’язку. Невдовзі очолив Центр автоматизованих систем управління. У процесі реформування Збройних Сил України Центр було переформовано в Об’єднаний інформаційно-телекомунікаційний вузол Повітряних Сил, яким полковник Коротков командує й сьогодні.

Цікавою є й біографія тестя офіцера. Підполковник Віталій Осипов військову службу розпочав рядовим солдатом в одній із військових частин Групи радянських військ у Німеччині. Пізніше, після закінчення Калінінградського військового авіаційно-технічного училища, був направлений для подальшого проходження військової служби на космодром Байконур. Там офіцер був начальником групи обслуговування з радіоелектронного обладнання авіаційної ескадрильї 99-го окремого змішаного авіаційного полку. Потім – служба на посаді старшого техніка групи регламентних робіт ТЕЧ авіаційного полку. В 1979 році був призначений на посаду начальника зв’язку та радіотехнічного обслуговування авіаційного полку – старшого військового радиста. У складі флагманського екіпажу на чолі з командиром полку налітав 1450 годин. Активно займався винахідницькою та раціоналізаторською роботою, має 2 винаходи та 35 раціоналізаторських пропозицій, що були впроваджені в службовій діяльності. Був постійним відмінником бойової та політичної підготовки. Нагороджений медаллю “За бойові заслуги” та іншими. Є ветераном військової служби, ветераном Байконура, а також Почесним винахідником Байконуру. Проводив активну громадську роботу в частині, за що неодноразово заохочувався командуванням Байконура та Головним управлінням Космічних сил ЗС СРСР.

Ось така цікава сім’я захисників Вітчизни Короткових! Разом із дружиною Наталею офіцер виховує сина-п’ятикласника Костянтина та двох красунь, донечок-двійняток Катрусю й Настусю. Служить в армії ось уже двадцять восьмий рік, взірцево командує військовою частиною і вивів її у кращі. Адже за підсумками 2013 навчального року частина стала кращою у виді серед усіх частин зв’язку. Отож, служіть, дорогі читачі, з честю, рівняючись на кращих!

Олексій Тригуб.
“Крила України”.

ЗДОЛАЛИ ГІТЛЕРА, ЗДОЛАЄМО І ПУТІНА

Неоголошена війна

Перемоги і втрати українського війська в боях з російськими фашистами



“Неозброєні демонстранти”, “мирні протестувальники”... Останнім часом ці словосполучення все рідше з’являються в інформаційних повідомленнях мас-медіа, відійшовши кудись на задній план. Після окупації Криму російськими військами, новини про події на сході України все більше стали нагадувати зведення з фронту. Справжня, хоч і не оголошена війна, прийшла на нашу землю несподівано і підступно. Уже ні в кого не залишилось сумнівів, що розв’язали її за безпосередньої участі тих, хто ще не так давно називав себе “братами”, скориставшись знекровленням українського суспільства всенародним повстанням проти режиму Януковича...



За окупацією Криму, який згодом стає форпостом підготовки бойовиків для перекидання їх на континентальну частину України, збройні заворушення перекочували на Схід і Південь нашої держави. Втім, на тій же Харківщині і в південних областях України сепаратистські настрої суттєвої підтримки серед місцевого населення не знайшли, а злагоджені дії працівників правоохоронних органів дозволили у стислі терміни навести конституційний лад. Прояви сепаратизму хоч і мають там місце сьогодні, проте ситуація доволі стабільна і контрольована. Надовго чи ні – покаже час. А от на Донеччині та Луганщині, які донедавна були справжнім оплотом “сім’ї Януковича”, ситуація реально вийшла з-під контролю, причому як з боку української влади, так і з



боку самих сепаратистів, що поміж собою починають міжусобиці за право представляти “народ Донбасу”. Та про все по порядку.

Після невеличкої “пасхальної” паузи антитерористична операція українських силовиків на Донбасі відновилась з новою силою. Її продовження продиктоване не лише небажанням прихильників так званого референдуму за федералізацію України та російської мови як другої державної, вступати у будь-які перемовини з чинною владою. Збройні захоплення адмінбудівель та заручників (зокрема й представників місії ОБСЄ), катування і вбивства, терор серед місцевого населення, напади на українських військових – ось далеко не повний перелік “подвигів” “ополченців”, як називають їх у російських ЗМІ. Насправді ж, озброєні особи – бойовики так званої армії південного-сходу – нерідко кавказької зовнішності, із чималим досвідом бойових дій, вже й самі не ототожнюють себе із місцевим населенням, до якого часто-густо ставляться, м’яко кажучи, не дуже миролюбно. Відтак, жителі окупованих бойовиками територій все частіше



звертаються до чинної української влади, з вимогами навести лад у регіоні.

За офіційною інформацією української влади, активна фаза АТО була відновлена 2 травня. У цей час з Кремля знову відбувся сплеск погроз на адресу України з вимогами відвести війська зі сходу нашої держави. Та агресивна риторика Москви вже не здатна зашкодити звільненню українського Сходу від розгулу бандитизму і тероризму.

Напередодні, 1 травня, у щільне кільце українськими військовими було взяте місто Слов’янськ – оплот бойовиків. Саме звідси координуються дії інших бандугруповань терористів на Донбасі. Оточені Краматорськ і Горлівка, ліквідовуються блокпости під Червоноармійському. В ході операції вилучається безліч одиниць вогнепальної та холодної зброї.

В ніч на 2 травня українськими силовиками взято під контроль значну частину Слов’янська. Штурм позицій терористів здійснюється з різних боків. Основні райони спротиву зафіксовано у південно-східній частині міста. Український спецназ відбив у ворога телевишку на горі Карачун. Загалом, взято під контроль 9 блок-постів на околиці міста. Аби вирватись з оточення, у місцевого населення бойовики відбирають автомобілі. Та їхні спроби залишити Слов’янськ успіхом не увінчались. Одночасно терористи вдаються до спроби створити живий щит із мирного населення. Невтішні новини і з українського боку: в ході протистояння “мирні мітингарі” пострілами із ПЗРК збивають 2 українських бойових вертольоти Мі-24, які здійснювали бойове патрулювання. Та пошкодили ще один вертоліт – Мі-8. Є загиблі. Також було обстріляно вертоліт МНС, який доправив до району бойових дій бригаду медиків. Бійцям спецназу вдалось звільнити захоплених екстремістами українських пілотів. Імовірних “стрілків” по вертольотах затримано.

Ближче до обіду, командувач Нацгвардії України Степан Полторак під час прес-конференції заявив, що його підлеглі разом з представниками інших силових структур звільнили від терористів майже весь Слов’янськ. Схожа ситуація і в Краматорську, який фактично також очищений від терористів (під контролем бойовиків залишилась лише міськрада). Тут українських військових зустріли декілька десятків неозброєних агресивно налаштованих жителів, які усіляко перешкоджали військовим робити свою роботу. Силовики на провокації не піддаються.

В Луганську від сепаратистів звільнено обласну прокуратуру та телерадіокомпанію, управління міліції в Червоноармійську.

В ЗМІ з’являється інформація про знищення у снайперській дуелі російського диверсанта – снайпера на прізвисько “Ромашка”, який свого часу активно агітував українських десантників не виконувати накази керівництва.

На ранок 3 травня АТО продовжилась відбиттям збройної атаки терористів на телевежу Краматорська та знищенння 2 блокпостів поблизу місцевого аеродрому. Звільнено будівлю СБУ. А поблизу села Андріївки українські військові змогли утримати блокпост, який намагались штурмувати терористи, прикриваючись щитом із дітей та літніх людей. Внаслідок нападу бойовиків, що як щитом прикривались цивільними, 2 військовослужбовці загинуло та 15 отримали поранення. Тим не менше, у запеклому бою воїни української армії повністю витіснили ворога із Андріївки.

У свою чергу, спецпідрозділам СБУ вдалось ліквідувати декілька груп снайперів, що переховувались в адмінбудівлях Слов’янська. Висадкою десанту з 2 “вертушок” розпочалось звільнення Костянтинівки Донецької області. Неспокійно і на Луганщині, де бійці Національної гвардії України відбили збройний напад на військову частину та військовий комісаріат. Останній днем пізніше під натис-



ком значної кількості озброєних бойовиків, а також агресивно налаштованих осіб довелось залишити.

Загалом, на кінець 3 травня стало відомо, що в ході антитерористичної операції на сході країни загинуло 6 українських військовослужбовців та майже 15 отримали поранення різної тяжкості.

На ранок 4 травня деблоковано барикаду на автошляху між містами Краматорськ та Дружківка. А в самому Слов'янську силовики звільнили від терористів телецентр та відбили кілька спроб проросійських сепаратистів повернути його назад під свій контроль.

5 травня українськими військовими було виявлено значну засідку бойовиків в районі Слов'янська. За інформацією в.о. Міністра внутрішніх справ України Арсена Авакова, під час бою, який розпочався о 10.45, українським силовикам протистояли майже 800 до зубів озброєних диверсантів. Внаслідок бою, який згодом перекинувся на передмістя, від куль терористів загинуло 4 військовослужбовці та ще майже три десятки отримали поранення. Крім того, під час заходу на ціль із крупнокаліберного кулемета було підбито ще один український вертоліт Мі-24, екіпажу якого вдалось посадити. Ніхто із льотчиків не постраждав. Втрати ж з боку терористів, серед яких, за словами міністра Авакова, є кримчани, чеченці та росіяни, сягнули 30 чоловік убитими.

Слід зазначити, що в ході антитерористичної операції беруть участь й бійці розформованого спецпідрозділу "Беркут", які після проведення переатестації були допущені до подальшої служби в лавах МВС та, за словами в.о. глави Адміністрації Президента України Сергія Пашинського, виявили мужність, відвагу і героїзм, змивши з себе ганьбу за участь у кривавих подіях на Майдані.

За словами в.о. глави СБУ Валентина Наливайченка, ситуація в Донецькій і Луганській областях залишається складною через позицію мирного населення цих регіонів, яке перебуває під серйозним інформаційним впливом, і "не довіряє до кінця зусиллям і правоохоронних органів, і СБУ, і Міністерства оборони, які за рішенням РНБО спрямовані виключно на ліквідацію терористів". Він також запевнив, що всі бойові дії в рамках антитерористичної операції проводяться з максимальною стриманістю силовиків, щоб уникнути жертв серед мирного населення.

Вночі 6 травня українські військові розпочали новий штурм позицій бойовиків у Слов'янську. У центрі та в інших районах міста чути вибухи, лунають автоматні постріли та горять шини. В цей же день активізувались терористи неподалік військової частини Нацгвардії у Маріуполі та в Донецьку, де розпочалась роздача зброї усім охочим "повоювати" за самопроголошену "Донецьку народну республіку". Станом на 6 травня загальні втрати українських силовиків, за даними прес-центру СБУ, становили 14 чоловік убитими та 66 – пораненими.

Слід також додати, що 6 травня Верховна Рада України проголосувала за надання усім військовослужбовцям, задіяним до проведення АТО, статусу учасника бойових дій.

У ніч на 7 травня українським силовикам вдалось звільнити Маріуполь від терористів. На ранок комунальники розпочали демонтаж барикад по всьому місту. Проте, ближче до обіду "мирні" сепаратисти знову повернулись під міськраду та обступили з усіх боків бійців Нацгвардії, які її охороняють. Протистояння триває.

Спільними зусиллями спецпідрозділів МВС, СБУ та ЗС України вдалось відбити спроби терористів вирватись із оточення у Слов'янську. У самому місті бойовики почали мінувати адміністративні будівлі. А в Бердянськ зайшла велика колона української військової техніки, яка рухається на підсилення кордону з РФ на час святкування Дня Перемоги.

На превеликий жаль, сьогодні важко давати прогнози щодо конкретної дати повного очищення української землі від російських диверсантів, місцевих бойовиків-терористів та криміналітету, який, користуючись ситуацією в регіоні, підняв свою злочинну голову. Проте вже мало хто сумнівається, що хребет неофашистському монстру, який не гребує вдаватись до найганебніших методів ведення боротьби, озвучених президентом РФ, рано чи пізно буде зламано. Український народ сьогодні чітко усвідомлює, де зараз пролягає кордон між добром і злом, та готовий дати гідну відсіч будь-якій спробі поневолити нас, вчинити так, як робили в подібних ситуаціях наші пращури від часів Київської Русі і до сьогодні.

Юліан Цупко.



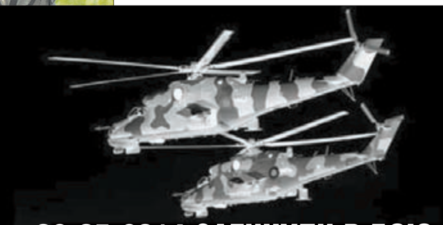


Виконуючий обов'язки Міністра оборони України генерал-полковник Михайло Коваль під час брифінгу після закритого засідання у Верховній Раді України:

– Збройні Сили України у взаємодії з Національною гвардією та МВС виконують завдання щодо знищення терористів, які діють на півночі Донбасу. Ми розуміємо, що перед нами стоїть дуже непростий, підлий ворог, напруга в цьому регіоні дуже висока, особливо в Слов'янську і Краматорську. Скажу чесно, що таких боїв я особисто не бачив з 90-х років минулого століття, – сказав генерал-полковник Михайло Коваль.







02.05.2014 ЗАГИНУЛИ В БОЮ, ЗАХИЩАЮЧИ УКРАЇНУ



Майор Плоходько Руслан Володимирович
командир вертолітної ланки
14.01.1975 р.н. народився у м.Харкові
Одружений, син 2004 р.н., донька 2011 р.н.



Майор Руденко Сергій Сергійович
командир вертолітної ланки
13.04.1979 р.н. народився у м.Броди, Львівської обл.
Одружений, донька 2011 р.н.



Майор Сабада Олександр Борисович
начальник штабу - перший заступник командира ескадрильї
09.10.1979 р.н. народився в с.Мошни Черкаської обл.
Одружений, син 2011 р.н.



Капітан Топчій Микола Миколайович
бортовий авіаційний технік
01.07.1973 р.н. народився в смт. Близнюки Харківської обл.
Одружений, донька 2004 р.н.



Старший лейтенант Грішин Ігор Іванович
бортовий авіаційний технік
11.01.1975 р.н. народився у м. Слов'янську Донецької обл.
Одружений, дві доньки 1995 та 2005 р.н.

ВІЧНА ПАМ'ЯТЬ ГЕРОЯМ!

Винищувачі покидають Крим на автомобілях

Для професійних водіїв "Пісенька фронтового шофера" – це гімн. Тим більше, її неодмінно виконують у військових колективах, де є автомобілісти: і на святкуваннях з нагоди Дня Перемоги, і у дні відзначення професійних свят. В особливій пошані вона у військовослужбовців Центру електрогазового та автотехнічного забезпечення, котрий у Повітряних Силах Збройних Сил України частіше іменують за прізвищем незмінного уже протягом багатьох років його командира Центром Лермана.



**"Вовсе не страшны ни зной, ни слякоть,
Резкий поворот и косогор,
Чтобы не пришлось любимой плакать,
Крепче за баранку держись шофёр".**

А все тому, що в результаті реформувань та напруженої праці особового складу за останні роки військова частина з пересічної бази забезпечення перетворилася на потужний осередок, де не тільки зберігаються, ремонтуються та обслуговуються, а й звідки щодня виїжджають в рейси десятки спеціальних автомобілів, що забезпечують життєдіяльність Повітряних Сил ЗС України. Географію нашої держави, розташування та під'їзди до багатьох баз, заводів, складів, військових частин по всій території України тутешні водії можуть розповісти навіть без карти, згадуючи про особливості дороги, котрих не розповість жодний навігатор. З недавніх пір доводиться вивчати підлеглим полковника Ярослава Лермана й особливості переміщення через кордон. 10 квітня перша колона у складі 4 автомобілів під керівництвом особисто командира перетнула КПП поблизу Армянська та в'їхала на українську окуповану територію – в Крим.

– Нашій частині випала доля вивозити українські літаки МіГ-29 з Криму. Починали з відомого нині на весь світ аеродрому Бельбек поблизу Феодосії, а згодом маршрут проліг і до Кіровського поблизу Феодосії, де дислокуються літаки Державного авіаційного науково-випробувального центру України, – розповідає заступник командира частини майор Олександр Коблюк. – Кожен літак перевозять 4 спеціальні автомобілі. На одному – киль, на другому – крила. Ще два автомобілі – окремо двигуни та штатне майно й обладнання літака. Спочатку була одна колона. Полковник Ярослав Лерман, який її очолював, вивіз три перших літаки. Згодом, коли стало зрозумілим, що такими темпами евакуйовувати всі українські МіГ-29 з півострова доведеться не один місяць, було прийнято рішення до цієї роботи долучити ще три колони по 4 автомобілі. Розширилася й географія перевезень. На сьогодні три колони, які очолюють майори Владислав Мартинюк, Віталій Козлов і я, працюють на маршруті Бельбек – Миколаїв (кінцевий пункт доставки літаків з півострова). А четверта, під керівництвом старшого прапорщика Михайла Богданенка, вивозить у Миколаїв МіГ-29 з аеродрому ДАНВЦ у Кіровському.

Кожна поїздка починається у Миколаєві о 10 ранку. Кілька годин у дорозі, і, коли подолано перші 200 кілометрів, закінчується материкова Україна. КПП Армянськ.

– Український контрольно-перепускний пункт, як правило, проходимо швидко, – розповідає майор



Олександр Коблюк. – Складнощі починаються на російському боці. Все залежить від настрою тих, хто в цей час чергує. "Рекорд" перевірки колони з 4 порожніх автомобілів – три з половиною години. Кожний раз перевірка проходить по-різному. Іноді просто говорять: чекайте. Іноді влаштовують показовий огляд. Зазирають у кожну шпаринку: відкривають капоти, змушують зняти кришки фільтрів, розкривають ящики з інструментом, навіть невеличкі коробочки, котрі знаходять у цих ящиках. Декому із охоронців кримського кордону особливе задоволення дає особистий обшук наших військовослужбовців. Переглядають вміст особистих сумок, ледь не на смак пробують, чи не перевозимо ми в Крим щось, що вони вважають забороненим. А далі – дороги Криму.

Як не дивно, для українських військових автомобілів на кримських дорогах зустрічі з російськими військовими боятися не варто. Хоча частенько доводиться роз'їжджатися чи обганяти колони із десятків БТРів та автоколони. Набагато складніше проїздити повз представників місцевої "самооборони", котра сьогодні на півострові обороняється невідомо від чого. Як розповідають водії, нізащо можна отримати й каменюку в скло, не те що добірну лайку навздогін. Годі й говорити про те, що в такій дорозі можна зробити зупинку на узбіччі на відпочинок. Лише у випадку крайньої необхідності. До пункту призначення військові автомобілі прибувають ввечері (з Миколаєва до Кіровського та до Бельбека відстань приблизно однакова). В дорозі – більше десяти годин. Хоча за нормативами транспортних агентств (досить відкрити відповідну сторінку в Інтернеті) на це повинно витрачатися менше семи.

Та з прибуттям у кінцевий пункт призначення на Кримській землі напруга у водіїв не спадає. Якось не виходить розслабитися на невеличкому клаптику бетону розміром 10 на 20 метрів поблизу колишнього українського аеродрому, який пильно охороняють спецпризначенці з Росії. Обійти з усіх сторін автомобіль можна, проте далі – зась. На цьому клаптику бетону і ноги, що затекли в далекій дорозі, розслабляють, і їжу розігрівають, і відпочивають, вмиваються, а в дальньому куточку – й природні потреби справляють. Така воля приймаючої сторони. Годі й говорити про нічний відпочинок. Звичайно ж, у кабіні.

Підготовка до зворотного рейсу починається рано-вранці. Незважаючи на досягнуті домовленості, на КПП аеродрому кожен раз військовослужбовці з материка проходять одну й ту ж жорстку процедуру: паспортний контроль, перевірка документів, звірка списків…

– Я вражений мужністю наших техніків на аеродромі Бельбек, які працюють під керівництвом заступника командира бригади по ІАС підполковника Сергія Чорного, – продовжує розповідь про свої кримські поїздки майор Олександр Коблюк. – Всі вони свідомо прийняли рішення про те, що залишатимуться вірними українській присязі, але не поїхали на материк, а залишилися в Криму. Марш Бельбекським аеродромом колоною військовослужбовців під українським прапором на чолі з полковником Юлієм Мамчуром пройшов один раз і облетів всі світові канали як приклад мужності та незламності. А ці 28 українських офіцерів та контрактників йдуть тією ж дорогою під прицілами таких же російських автоматів кожен день вже майже місяць. Їх завдання – підготувати літаки до транспортування. Залишаючись вірними українському народу, щодня вони протистоять тиску пропагандистської машини Росії і – виходять переможцями. От з кого потрібно брати приклад.

Ранок в Бельбеку починається із завантаження чергової колони. За кожним рухом спостерігають не менше двох російських вояків з автоматами. Та не тільки вони спостерігають за роботою. Поруч обов'язково стоять представник російської ФСБ та один з колишніх військовослужбовців частини, котрі прийняли рішення залишитися на службі в Росії. ФСБешник може відійти в сторону, а "поліцай", як називають колишніх українських вояків ті, хто залишився вірним Україні, завжди уважно спостерігає за процесом завантаження. Кожне переміщення автотранспорту фотографується та записується на відео. Виїзд автоколони – не пізніше обідньої години, о 12.00. І теж з обов'язковою відеофіксацією. Приблизно така ж процедура – і на аеродромі Кіровське. Лише з однією суттєвою різницею. Всі військовослужбовці, котрі обслуговували літаки в Кіровському, вирішили продовжити службу в Російській армії чи звільнилися в запас, а тому там на аеродромі поблизу Феодосії працює бригада техніків з авіагарнізону Озерне, що на Житомирщині.

– Тільки формально вважається, що нам віддають наші літаки в тому стані, як ми їх мали на аеродромі Бельбек, – говорить головний інженер авіації авіації ПС ЗС України полковник Петро Скоренький. – Раніше ЗМІ розповідали про те, що автотранспорт росіяни зумисне шкодять. Те ж відбувається і з літаками. З кожного винищувача вилучають до 11 блоків. Звичайно, про те, щоб за кілька днів він зміг піднятися в небо, не йдеться. Тож ремонту потребують всі борти, навіть ті, що нещодавно, ще взимку піднімалися в небо.

А далі – непроста зворотна подорож кримськими дорогами, перевірки на КПП. У Миколаїв колона прибуває пізно ввечері. У кращому випадку – о 21.00. Одного разу "пощастило" – автомобілі стали під розвантаження лише о 4 ранку. А щоб вони були готові до наступного рейсу, їх необхідно оглянути, обслужити, заправити. Звичайно, у Миколаєві умови не такі екстремальні, як на кримській землі. Обслуговувати та оглядати автотранспорт допомагають фахівці ремонтно-відновлювальної бази, що дислокується в Нерубайському поблизу Одеси.

А наступного дня о 10-й ранку – знову на Крим.



**"А дорога серою лентою вьётся,
Залито дождём смотровое стекло,
Пусть твой грузовик через бури
пробьётся,
Я хочу, шофёр, чтоб тебе повезло".**

Віктор Гедз. "Крила України".

У Прибалтиці розпочалися найбільші за останній час навчання Альянсу

МАНЕВРИ НАТО



Минулого понеділка в Естонії розпочалися найбільші упродовж новітньої історії країни військові навчання Північноатлантичного Альянсу “Весняний шторм”. У маневрах беруть участь близько 6 тисяч військовослужбовців з різних країн-членів НАТО, а триватимуть вони до 23 травня. Про це повідомляє офіційний веб-портал Сил оборони Естонії.

До “Весняного шторму” задіяні підрозділи з Великобританії, Латвії, Литви Сполучених Штатів Америки, Польщі, Франції, Бельгії та інших країн. Зокрема, Польща направила туди три винищувачі Су-22 і підрозділ протиповітряної оборони з ракетним комплексом SA-8, завданням якого буде захист авіабази Емарі під Таллінном і прилеглого повітряного простору. Протиповітряну оборону також здійснюватимуть зенітники з Бельгії. Вперше в навчаннях бере участь група французьких фахівців з кіберзахисту.

Варто зазначити, що “Весняний шторм” – це щорічні навчання, які проводяться дванадцять років поспіль на території однієї чи кількох країн-членів НАТО. Цього разу, із цілком зрозумілих причин, воно проводиться на території однієї із країн Балтії. Втім, концентрація сил НАТО у Східній Європі та, власне, проведення масштабних маневрів у безпосередній близькості до кордонів Росії, які так збентежили російську офіційну дипломатію, є не стільки демонстрацією сили Альянсу, спрямовану на Кремль, скільки демонстрацією блокової єдності, що спрямована передусім на країн-учасників НАТО східноєвропейського регіону.

Варто також додати, що військовослужбовці 173-ї десантної бригади США у складі 150 осіб, які беруть участь у навчаннях “Весняний шторм”, після проведення навчання залишається на території країни принаймні до кінця року. Як очікується, військові візьмуть участь у серії інших запланованих маневрів.

Поруч із цим посилює свою присутність у Східній Європі інший член НАТО – Канада. Зокрема, аби заспокоїти союзників, занепокоєних ескалацією російсько-українського конфлікту, країна направила до Польщі півсотні військовослужбовців, які також будуть задіяні до спільних навчань, що розпочалися у Польщі. Про це повідомив прем’єр-міністр Канади Стівен Харпер. З метою підвищення сумісності підрозділів Альянсу, канадці вчитимуться проводити спільні повітряно-десантні операції разом із польськими та американськими колегами. Раніше Оттава направила військовий корабель і шість винищувачів до східноєвропейського регіону .

НА ОЗБРОЄННЯ

ВПС США отримали перший модернізований B-52



ВПС США одержали перший модернізований стратегічний бомбардувальник B-52 Stratorfortress, обладнаний бойовою мережевою системою зв’язку CONECT. Про це повідомляє Jane’s. Модернізація літака здійснювалася протягом дев’яти місяців.

Відтепер завдяки CONECT B-52 зможуть обмінюватися інформацією з командними пунктами ВПС, Армії й ВМС США. Крім того, завдяки CONECT стала можливою зміна бойового завдання бомбардувальника під час польоту без необхідності приземлення. Нові бойові завдання вноситимуться в бортові системи літака за допомогою супутникового каналу зв’язку. Як очікується, нові системи одержать 76 літаків B-52.

В рамках модернізації американські стратегічні бомбардувальники одержують й інше нове обладнання. Зокрема, на літаках планується замінити радіолокаційні станції AN/APQ-166, інтегрувати прицільні системи AN/AAQ-33, а також модернізувати системи супутникового зв’язку. Завдяки такій модернізації B-52 зможуть прослужити у складі ВПС США щонайменше до 2040 року.

СКЛАДОВА БЕЗПЕКИ

Румунія збільшує оборонний бюджет

Нещодавня анексія Криму, а також підтримка Росією сепаратистських рухів й розхитування внутрішньополітичної обстановки на Сході України примушує найближчих наших сусідів всерйоз замислюватися над власною безпекою. Зокрема, минулого місяця наміри стосовно збільшення мілітарних бюджетів висловили країни Балтії та Польща. І ось, як повідомляє defensenews.com, чергова заява від уряду Румунії, яка планує збільшити свій військовий бюджет на 218 мільйонів доларів вже нинішнього 2014 року.

– Після переговорів, проведених з Міжнародним валютним фондом і Європейським Союзом, міністри фінансів і оборони ухвалили рішення підвищити оборонний бюджет цього року на 700 млн леїв, що становить 0,2 відсотка від валового внутрішнього продукту країни, – наголосив прем’єр-міністр Румунії Віктор Понта в інтерв’ю місцевому виданню.

Прем’єр-міністр підкреслив, що виділення зазначених асигнувань дозволить Румунії модернізувати частину озброєння і військової техніки. Які саме типи озброєння планується оновити він не уточнив, однак підкреслив, що гроші не будуть використані для фінансування додаткових військових закупівель.

Разом із тим, україно-російський конфлікт примушує задуматись про мілітарні бюджети не лише східноєвропейські країни. У 90-ті роки минулого століття переважна більшість європейських країн-членів НАТО витрачали на оборону близько 2,5 відсотка від їх валового внутрішнього продукту. Із часом, коли епоха Радянського Союзу все більше відходила в історію, видатки знизилися майже до півтора відсотка, тобто нижче прийнятої керівництвом НАТО позначки у 2 процента. І подібна ситуація цілком влаштовувала усіх. Минулого тижня таку тенденцію вирішили всерйоз змінити.

Віце-президент США Джо Байден, виступаючи на конференції в Атлантичній раді минулого тижня, порушив питання про перегляд зобов’язань у бік збільшення, як щодо фінансування Альянсу, так і до своїх власних оборонних бюджетів. Такої ж позиції притримуються і міністр оборони США Чак Хейгл, і держсекретар США Джон Керрі. При чому, вже під час чергового саміту НАТО в Уельсі, який має відбутися на початку вересня, керівництво НАТО очікує почути якісь конструктивні рішення із цього приводу.

ТЕСТИ

Pretorian здійснив перший політ



Перспективний італійський літак вогневої підтримки MC-27J Pretorian здійснив перший політ в рамках льотних випробувань. Про це повідомляє Jane’s. За даними компанії Alenia Aermacchi, яка і розробила MC-27J, літак повинен пройти ще кілька випробувань, включаючи стрільбу з 30-міліметрової гармати.

Літак був оснащений електронно-оптичним та інфрачервоним сенсором L-3 Wescam MX-15HD і системою зв’язку стандарту Link 16. На літаку також була проведена підготовка до установки системи швидкої заміни бойового навантаження, розробленої компанією ATK. Крім того, на MC-27J проведено підготовку до встановлення системи зв’язку й обміну даним Selex ES. Літак вогневої підтримки також планується оснастити бомбами MBDA Viper Strike і ракетами AGM-176 Griffin. Усі вони будуть розміщуватися на зовнішніх точках підвіски.

Потенційно MC-27J може одержати й ракети AGM-114 Hellfire класу “повітря-поверхня”. Все озброєння й нове обладнання планується зробити швидкоз’ємним для конвертації MC-27J у транспортний літак. Розробка Pretorian ведеться з 2011 року на базі військово-транспортного літака C-27J Spartan. Наприкінці листопада поточного року ВПС Італії замовили в Alenia Aermacchi конвертацію до шести транспортників C-27J в MC-27J.

ПОЗИЦІЯ

Із партнерів – у противники

Нинішня політика Російської Федерації, спрямована на переділ зони регіонального впливу та, зокрема, пряма агресія щодо України, примушує Альянс переглянути партнерські стосунки із Кремлем.

Більше того, останні заяви посадовців вищого ешелону Альянсу красномовно свідчать про різке похолодання у більш-менш стабільних відносинах з часів “холодної війни”.

“Росія оголосила Альянс противником, тому ми змушені починати розглядати Росію більшою мірою як противника, а не партнера”. Таку заяву зробив у Вашингтоні заступник Генсека Альянсу Александр Вершбоу. За його словами, НАТО і Москва по-різному дивляться на те, як повинна виглядати система безпеки в Європі. Передусім Альянс обстоює свободу і суверенітет вибору сусідів РФ, а Москва, на його думку, знову намагається поширити власну гегемонію під лозунгами захисту “русского мира”.

ГРАНІ СПІВРОБІТНИЦТВА

Переговори РФ і України потрібні для реалізації проекту на Байконурі

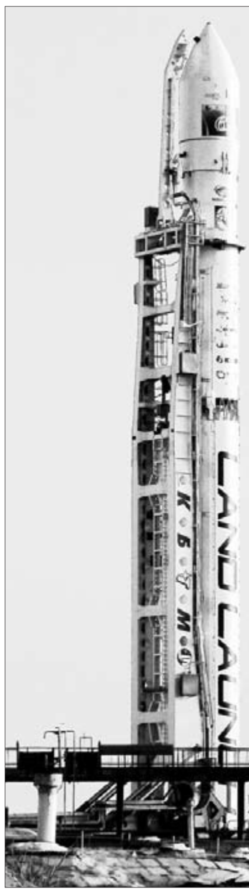
Для переходу космічного ракетного комплексу "Байтерек" на роботу з українською ракетою-носієм "Зеніт" потрібні тристоронні переговори Казахстану, Росії та України, повідомив голова Національного космічного агентства Казахстану (Казкосмос) Талгат Мусабаєв.

Ракета космічного призначення (РКН) "Зеніт" являє собою триступеневу ракету на нетоксичних компонентах палива – рідкий кисень і гас РГ-1. Вона призначена для запусків космічних апаратів на різні навколоземні орбіти і на відлітні траєкторії. Головний розробник – українське КБ "Південне" (Дніпропетровськ), виробляється на дніпропетровському заводі "Південмаш".

"В даний час проект створення ракетного комплексу "Байтерек" планується реалізувати на базі існуючої ракети-носія "Зеніт", який використовує нетоксичні компоненти ракетного палива. Однак для ефективної реалізації цього проекту потрібна тристороння співпраця Казахстану, Росії та України. Тому ведеться робота з організації зустрічі керівників космічних відомств всіх трьох країн", – сказав Мусабаєв на брифінгу в Службі центральних комунікацій.

Він зазначив, що КРК "Байтерек" сприятиме поліпшенню екологічного стану навколо Байконура і всієї території Казахстану.

"Які політичні події сьогодні відбуваються – ви самі знаєте, крапку ставити не нам. Буде вирішуватися це на більш високому рівні", – сказав Мусабаєв, відповідаючи на питання про те, як дестабілізація ситуації в Україні вплине на переговори по КРК "Байтерек".



КОМЕРЦІЙНИЙ КОСМОС

Японія почне надавати платні послуги із запуску малих супутників

Японське аерокосмічне агентство JAXA почне надання платних послуг з виведення на орбіту науково-дослідних супутників невеликих розмірів, передає телеканал NHK.

До теперішнього часу JAXA здійснювало виведення всіх науково-дослідних супутників на безкоштовній основі.

Як повідомили представники JAXA, вартість виведення супутника розміром 10х10х10 см складе близько 3 мільйонів ієн (приблизно 29 тисяч доларів).

Так, для доставки супутників до Міжнародної космічної станції (МКС) JAXA планує використовувати вантажні космічні кораблі, в тому числі Конотори. Виведення супутників на орбіту почнеться, попередньо, вже з жовтня поточного року.

При цьому JAXA має намір продовжити безкоштовні послуги з виведення супутників, призначених для певних досліджень, у тому числі на розвиток людських ресурсів.

ПЛАНИ

Старт з морського космодрому намічений на 26 травня

Компанія Sea Launch повідомляє про продовження підготовки до запуску телекомунікаційного супутника EUTELSAT-3B. У найближчі дні планується провести повторне "сухе вивезення" ракети-носія "Зеніт-3SL". У разі його успішного завершення (під час попереднього вивезення наприкінці березня виникли проблеми), в середині травня судна морського космодрому залишать порт Лонг-Біч, шт. Каліфорнія, і відправляться до місця пуску. Старт запланований на 26 травня.



САНКЦІЇ В ДІЇ

Суд у США заборонив купувати російські ракетні двигуни

Суд з федеральних позовів США заборонив компанії United Launch Alliance – спільному підприємству компаній Lockheed Martin і Boeing – купувати ракетні двигуни з Росії, повідомляє портал TechCrunch.

Згідно з рішенням суду, United Launch Alliance заборонено проводити будь-які покупки або платежі з НВО "Енергомаш". Заборони домоглася приватна компанія SpaceX, яка виробляє ракети і космічні апарати.

У своєму судовому позові SpaceX зазначила, що "Енергомаш" насправді є корпорацією, яка повністю належить і керована урядом Росії. Тому використання ракет виробництва цієї компанії суперечить останнім ініціативам США щодо санкцій проти Росії.

Суд прийняв рішення про заборону покупок російських двигунів на тлі закликів в конгресі США розробити американський ракетний двигун на рідкому паливі протягом п'яти років, щоб не залежати від російської продукції.

Даний крок не підтримують багато американських компаній, зокрема Orbital Sciences, яка використовує російські двигуни для своїх ракет-носіїв.

РОЗРОБКИ

Супутник NASA OCO-2 готується до запуску

Космічний апарат, який буде займатися вимірюванням кількості двоокису вуглецю в атмосфері Землі, прибув на базу ВПС Ванденберг (Vandenberg Air Force Base); незабаром розпочнуться фінальні приготування до запуску.

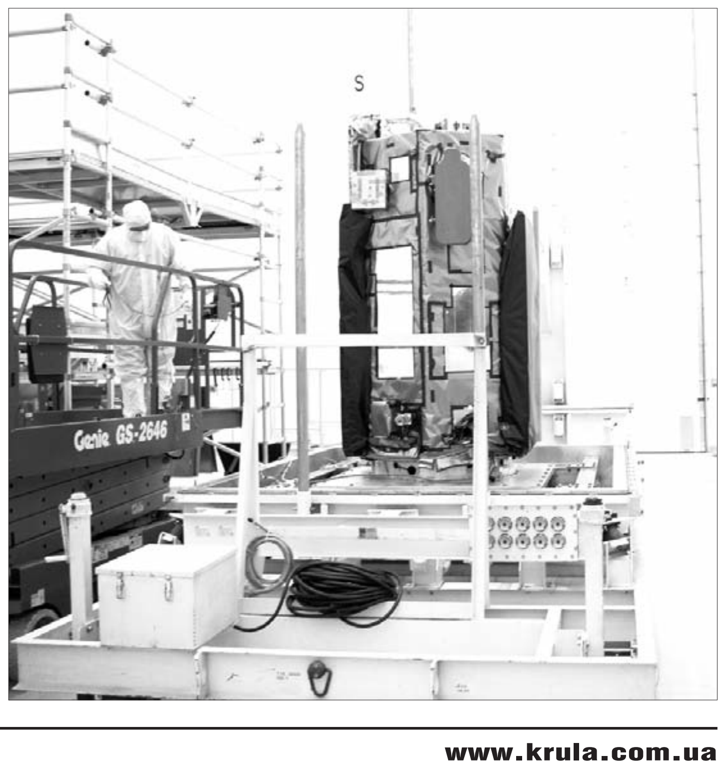
Після проходження останніх випробувань Orbiting Carbon Observatory-2 (Орбітальна Вуглецева Обсерваторія-2) буде встановлена на ракету Delta II; запуск запланований на 1 липня.

Мета запуску обсерваторії – дослідження двоокису вуглецю – одного з найважливіших компонентів вуглецевого циклу на Землі і основного парникового газу, який викликає зміни в кліматі Землі. Нинішній супутник створений як заміна практично ідентичному космічному апарату, запуск якого не вдався в лютому 2009 року.

OCO-2 стане новим інструментом, який допоможе більше дізнатися як про джерела виділення двоокису вуглецю, так і про природні процеси, в результаті яких цей газ йде з атмосфери.

Інноваційні технології, які були використані для створення супутника, дозволять проводити з космосу дослідження з чутливістю, роздільною здатністю і покриттям, необхідним для того, щоб скласти характеристику джерел двоокису вуглецю і природних механізмів, які стримують утворення цього газу, на всій земній кулі. Крім того, OCO-2 буде займатися моніторингом "світіння" хлорофілу, який міститься в рослинах.

Обсерваторія буде працювати на висоті 707 кілометрів над поверхнею Землі на приполярній орбіті, у складі сузір'я супутників "A-Train". Кожен з цих супутників знаходиться на сонячно-синхронній орбіті і робить повний оборот навколо Землі за 98 хвилин, перетинаючи екватор близько 13:30 за місцевим часом. Планується, що OCO-2 "очолить" A-Train. Розрахунковий термін служби на орбіті – мінімум два роки.



КОСМІЧНІ НОВИНКИ

Створено найлегший космічний гіроскоп

Основна вимога до мікросупутників: вони повинні бути дуже легкими, – тут важливий кожен грам. Те ж саме стосується гіроскопа, які використовуються для розпізнавання напрямку супутників, коли вони знаходяться на орбіті. Інноваційний прототип важить в сім разів менше, і значно менше за розміром, ніж всі раніше створені системи.

Його творці – дослідники Берлінського Інституту Fraunhofer Institute for Reliability and Microintegration IZM, які працювали в команді з інженерами Astro-und Feinwerktechnik Adlershof GmbH. Супутники використовують датчики-гіроскопи для визначення напрямку щодо свого розташування до орбіти – як резервну систему, якщо астрокомпас виходить з ладу або видимість погіршилася. Такі системи повинні складатися як мінімум з трьох гіроскопів, по одному для кожного напрямку руху. Вони вимірюють рівень обертання супутника і вираховують його орієнтацію на підставі останніх даних, отриманих астрокомпасом.

Гіроскопи мають витримувати коливання температури на низькій навколоземній орбіті – від мінус 40 до плюс 80 за Цельсієм, і зберігати працездатність протягом декількох років, незважаючи на високий рівень сонячного випромінювання. Крім того, вони повинні бути за можливістю максимально легкими і маленькими, тому що обсяги робочого навантаження обмежені. І кожен грам, який вдається заощадити під час запуску – це більш низька його ціна. Нарешті, гіроскопи мають бути енергозберігаючими, тому що сонячні панелі мікросупутників – крихітного розміру.

Майкл Шайдінг (Michael Scheiding), керуючий директор Astro-und Feinwerktechnik Adlershof GmbH, заявляє, що їм вдалося створити саме таку систему. Вона важить трохи менше кілограма (порівняно із звичайними для таких систем 7,5 кілограмами). Її розміри так само набагато менше звичайних: всього 10х14х3 сантиметри. При цьому, вчені зараз працюють над тим, щоб зменшити ці розміри вполовину. Плюс до всього, пристрій споживає приблизно в два рази менше енергії, ніж його попередники.

Вченим вдалося досягти такого результату шляхом зменшення довжини основного компонента волоконно-оптичного гіроскопа – волоконної спіралі, звичайна довжина якої – 1-2 кілометри. Точність вимірювань гіроскопа безпосередньо залежить від довжини волокна. Зменшивши довжину до 400 метрів, фахівці змогли зберегти рівень точності, вибравши більш ефективні оптичні компоненти. Прототип гіроскопа буде представлений на виставці Sensor + Test в Нюрнберзі, яка проходитиме з 3 по 5 червня.

ДЕНЬ КАЛЕНДАРЯ

12-18 травня

12 травня 1927 р. *відбувся перший політ літака К-2 К.А.Калініна, екіпаж С.А.Косинського.*



12 травня 1959 р. *перші серійні винищувачі-перехоплювачі Су-9 (Т-3) відправлені до стройового полку ППО.*

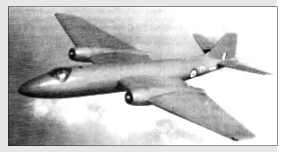
12 травня 1960 р. *у США Дж.Е. Уокер на ракетоплані Х-15 вперше в три рази перевищив швидкість звуку – 3397 км/год (М = 3,19).*

12 травня 1963 р. *народився перший заступник командувача Високомобільних десантних військ Командування Високомобільних десантних військ Збройних Сил України В.С.Іванов.*

12 травня 1983 р. *Н.І.Єрьоміна на вертольоті Ка-32 встановила світовий рекорд часу підйому на висоту 3000 м – 2 хв 11 с.*

13 травня 1940 р. *відбувся перший політ вертольота Воут-Сікорський VS-300 (S-46).*

13 травня 1949 р. *відбувся перший політ бомбардувальника Інгліш Електрик "Канберра" А-1, першого англійського реактивного бомбардувальника, що надійшов на озброєння ВПС Великобританії.*



13 травня 1953 р. *почалися льотні випробування літаючої мішені "201" (у серії – Ла-17).*

13 травня 1961 р. *відбувся перший політ першого серійного винищувача-перехоплювача Ту-128.*

13 травня 1982 р. *відбувся запуск КК "Союз Т-5", А.М.Березовой, В.В.Лебедєв.*



14 травня 1914 р. *відбувся перший політ поплавкового варіанту літака "Ілля Муромець" І.І.Сікорського.*

14 травня 1929 р. *у Парижі відкрився Перший міжнародний конгрес з санітарної авіації.*

14 травня 1937 р. *світовий рекорд швидкості по замкнутому маршруту 2000 км з вантажем 5 т – 280,246 км/год встановив екіпаж Г.Ф.Байдукова на літаку ДБ-А В.Ф.Болховітінова.*

14 травня 1939 р. *здійснив перший політ чотиримоторний бомбардувальник Шорт "Стірлінг" (Великобританія).*



14 травня 1954 р. *народився перший відповідальний редактор газети "Крила України" С.Б.Свенцицький.*

14 травня 1970 р. *народився начальник служби РЕБ ВО(Б)ЗВ штабу Командування Повітряних Сил Збройних Сил України І.Ю.Буркут.*

14 травня 1982 р. *16 жіночих світових рекордів встановлено на літаку Ан-24, екіпаж М.Л.Попович.*

15 травня 1926 р. *в конструкторському бюро "Укрповітрошляху" завершено проект літака К-2.*

15 травня 1939 р. *відбувся перший політ шестимоторного пасажирського літака АНТ-20 біс, Є.І.Шварц.*

15 травня 1944 р. *відбулося перше включення в польоті додаткових ПВРД на літаку Як-7Б, С.М.Анохін.*

15 травня 1974 р. *народився командир військової частини А1236 О.О.Грищенко.*

16 травня 1930 р. *відбувся перший політ рекордного літака фірми Bleriot Bl-110 Joseph Le Brix (Франція).*



16 травня 1960 р. *завершено військові випробування фронтового винищувача Су-7 в стройовому полку ВПС.*

17 травня 1909 р. *народився льотчик-винищувач, Герой Радянського Союзу А.М.Дехтяренко.*



17 травня 1919 р. *народився льотчик-винищувач, двічі Герой Радянського Союзу В.Д.Лавріненков.*

17 травня 1974 р. *вертольоти Ка-25 взяли участь у розмінуванні Суецької затоки.*

17 травня 1982 р. *з ДОС "Салют-7" запущено малий ШСЗ "Іскра" – перший ШСЗ, запущений з борту пілотованої станції.*

18 травня 1941 р. *відбувся перший політ дослідного літака "103У" (Ту-2) з двигунами АМ-37, екіпаж М.А.Нюхтікова.*

18 травня 1964 р. *здійснив перший політ літак RF- 4C (RF-110A) – неозброєний розвідник на основі F- 4C (США).*

18 травня 1991 р. *відбувся запуск КК "Союз ТМ-12", А.Арцебарський, С.Крикальов, Х.Шарман (Великобританія).*

Справжній Полковник

14 травня свій 60-річний ювілей святкує перший редактор газети "Крила України" полковник запасу Сергій Свенцицький. Це людина, яка віддала Батьківщині понад 30 років, проведених в армійському строю, досвідчений офіцер та талановитий організатор, насправді "справжній полковник"!



Сергій Борисович Свенцицький – цікава й, без сумніву, неординарна людина. Більшість свого життя він прожив на Волині, в рідному місті Луцьку. Звідси пішов до військового училища, сюди ж повернувся вже старшим офіцером після майже двох десятиліть військової служби. Тут сім'я Свенцицьких мешкає й сьогодні, через десять років після звільнення офіцера у запас.

Після закінчення у 1971 році середньої школи Сергій Свенцицький вступив до Житомирського військового зенітно-ракетного командного училища Військ ППО, яке невдовзі було переформовано у Житомирське вище військове командне училище радіоелектроніки ППО. Втім, закінчивши командне училище, на командних посадах офіцер довго не затримався. У Мукачевіому, куди лейтенант потрапив служити на посаду командира взводу роти спеціального технічного обслуговування військової частини Системи попередження про ракетний напад (СПРН), командування помітило лідерські якості молодого офіцера, його комунікабельність та вміння працювати з особовим складом. Вже через рік офіцерської служби лейтенант Свенцицький став "комсомольцем частини" – був призначений на посаду помічника начальника політичного відділу з комсомольської роботи. Так, "на комсомолі" та інших посадах політпрацівників довелося служити офіцерові до самого розвалу Радянського Союзу, а згодом, вже у Збройних Силах незалежної України – у системі виховної роботи.

У мальовничому районі Шипка, що на околиці Мукачевого, а фактично – за межами міста – лейтенант прослужив недовго, лише два роки. В 1977 році перспективного молодого офіцера було переведено до підмосковного Ногінська – у подібну ж військову частину СПРН. Проходячи службу тут, він одружився, а ще через рік у подружжя Сергія і Тамари Свенцицьких народився син Сашко.

Згодом – знову рідна українська земля, служба у Чорнобилі. На щастя, це було ще до тієї жахливої катастрофи на АЕС, яку сьогодні знає весь світ. У цьому гарнізоні старший лейтенант Свенцицький два роки служив на посаді старшого інструктора політвідділу частини з організаційно-партійної роботи.

У здібних офіцерів і служба вдається. Тому не було нічого дивного, коли через шість років після закінчення училища молодого "новоспеченого" капітана спрямували на навчання до Військово-політичної академії імені Леніна.

Після трьох років навчання у Москві Сергієві Борисовичу було достроково присвоєне чергове військове звання "майор". А служити він поїхав на Прикарпаття – на посаду замполіта зенітно-артилерійського полку, що дислокувався на той час в Івано-Франківську.

А потім була Польща, служба у Північній групі військ. Тут родина Свенцицьких складалася вже не з трьох, а з чотирьох осіб – народилася донечка Оленка! А глава сім'ї протягом декількох років служби в Польщі служив на посаді заступника командира зенітно-ракетного полку з політичної частини у 6-й гвардійській мотострілецькій дивізії.

А далі був розвал Союзу, повернення на Батьківщину – причому, як у широкому розумінні цього слова, в Україну, так і у більш вузькому, але й – більш рідному – до міста, де народився й виріс. У Луцьку підполковнику Сергію Свенцицькому довелося служити вже не у стройовій частині, як усі півтора десятиліття військової служби, а у закладі військової культури – він очолив гарнізонний Будинок офіцерів.

За дев'ять років керування Будинком офіцерів Сергій Борисович у повній мірі розкрив свій талант як керівника, організатора, так і культпросвітпрацівника. Виявилося, у військах цей талант був глибоко схований у надрах душі офіцера! Будинок офіцерів за років керівництва підполковника Свенцицького насправді процвітав!

У 1999 році було прийнято рішення про створення видової газети – Друкованого органу Військово-Повітряних Сил України під назвою "Крила України". І на посаду відповідального редактора новоствореної військової газети було призначено саме його, досвідченого організатора та знавця людських душ. Варто згадати, що, хоча Сергій Борисович ніколи до того не працював у військових ЗМІ та не мав відповідного фаху, він багато років писав – і не лише вірші, а й публіцистичні матеріали.

Перший журналістський "десант" був, звичайно, зі Львова, де протягом десятиліть за радянських часів й до недавнього часу готували військових журналістів. Сергій Борисович особисто їздив до альма-матер вітчизняної військової журналістики відбирати майбутніх кореспондентів газети, яка ще перебувала на стадії створення. Спілкувався з курсантами й викладачами кафедри журналістики, запрошував бажаючих на співбесіди. І бажаючих знайшлося чимало – романтика служби в авіації плюс переваги служити в новоствореній газеті й особисто формувати її приваблювали багатьох. З першого ж випуску лейтенантів-журналістів уже не радянського, а українського набору, шестеро приїхали до Вінниці, де, на території Штабу Командування ВПС було виділено приміщення під "редакцію, типографію та видавництво газети "Крила України"", як тоді, на зорі свого існування, називалося наше видання. Згуртувавши офіцерську молодь та декількох випускників академії, полковник Сергій Свенцицький почав формувати редакцію. Перший номер – наша перша ластівка – вийшов у серпні того ж дев'яносто дев'ятого року, на День авіації.



Газета неодноразово змінювала своє обличчя й підпорядкування, її закривали й засновували знову, обсяг сторінок із чотирьох поступово зростав до шістнадцяти – процес, як любив казати перший і останній радянський президент, ішов. Не дуже довго цим процесом керував Сергій Борисович, але він зробив головне – "народив" нашу газету, дав їй путівку у життя. І ми, творчий колектив газети "Крила України", цього року відзначаємо відразу два ювілеї: зараз, навесні, 60-річчя першого редактора, а восени – 15-річний ювілей самої газети.

Після півторарічної служби на посаді відповідального редактора газети полковник Свенцицький, на той час – уже ветеран військової служби вирішив повернутися до сім'ї, на Волинь. Проте звільнятися з лав Збройних Сил України він не став і ще протягом трьох років був власним кореспондентом нашої газети по західному регіону – по 14-у авіаційному корпусу.

У запас полковник Свенцицький звільнився десять років тому. І відразу ж влаштувався на роботу до футбольного клубу "Волинь". Там Сергій Борисович працює і сьогодні, зустрічаючи свою шістдесяту весну. Працює інженером з охорони праці та очолює професійну спілку клубу, одночасно являючись членом Центрального профспілкового комітету Федерації футболу України. А у вільний час обожнює ліс і річку з озерами – він затятий грибник та рибалка. Особливо полюбляє ветеран збирати грузді й полювати на рибу хижих порід.

Склалося все й у родині. Кохана дружина, Тамара Василівна, до виходу на пенсію три роки тому працювала доцентом кафедри фізичної підготовки Луцького Національного технічного університету – вона спортсменка, гімнастка, яка згодом стала викладачем. Радують ювіляра й діти. Сашко пішов батьківським шляхом – став офіцером. В період скорочення (ще донедавна "цінні вказівки" з "верхів" вимагали від нас, газетярів, називати ту лиху добу оптимізацією, і лише зараз, у цей важкий для України час ми отримали можливість називати речі своїми іменами – в період злочинного скорочення) Збройних Сил України офіцер звільнився за скороченням з посади заступника начальника Будинку офіцерів, який було розформовано. Після школи міліції він став офіцером міліції. Сьогодні майор міліції Олександр Свенцицький проходить службу у відділі боротьби з економічною злочинністю обласного УМВС. Донька, Олена, закінчила Луцький Національний технічний університет за фахом еколога, працює на Луцькому авіаційно-ремонтному заводі. Діти порадували батьків двома чарівними внучатами – старша, Марта, навчається у 2 класі, а молодшій, Вікторії, тільки два з половиною рочки.

Словом, життя вдалося, склалося! І ми, газетярі "крилатої" газети радіємо за це разом із ювіляром та щиро вітаємо його, нашого Справжнього Полковника!

Олексій Тригуб.
"Крила України".

Проект “Френтік”

надсекретна операція американських ВПС в Україні у 1944 – 1945 рр.

Частина 2. Бойова робота



Перший успіх “Човникових бомбардувань”

Налет американской авиации на важные объекты в Румынии.

2 июня утром значительные силы американской бомбардировочной авиации в сопровождении истребителей нанесли удар по военным объектам противника в Румынии. Часть американских самолетов, принимавших участие в налете, приземлилась на авиабазах, находящихся на советской территории. Из операции не вернулись один бомбардировщик и один истребитель. (ТАСС).

З 2 по 6 червня літаки союзників лишалися на аеродромах Полтавського аеровузла. Пілоти відпочивали, знайомилися з військовим містечком, допомагали обслуговувати техніку й озброєння технічному складу 169-ї АБОП. За дві доби літаки пройшли технічне обслуговування й були повністю підготовані до вильоту, призначеного на 6 червня. Так почалося регулярне виконання бойових польотів за планом операції “Френтік”.

6 червня 112 американських бомбардувальників і 47 винищувачів прикриття у взаємодії з радянськими ВПС завдали бомбового удару по аеродрому й порту Галац (Румунія). З технічних причин мусили повернутися назад, не долетівши до цілі, 7 бомбардувальників, однак решта 105 виконали бойове завдання. У районі цілей їх зустріли німецькі винищувачі, але зазнали втрат. У бою “Мустанги” збили шість німецьких винищувачів, при цьому втратили дві свої машини. За іншими даними, тоді було знищено вісім і, ймовірно, ще три літаки супротивника, на базу не повернулися два Р-51. Після нальоту частина американських машин знову сіла в Полтаві, інша частина перелетіла до Італії. В цей же день на Полтавській авіабазі стало відомо про початок висадки американо-англійських військ у Франції. Радянські авіатори поздоровили своїх американських колег з відкриттям другого фронту.

Налет американской авиации на военные объекты противника в Румынии и Югославии.

11 июня американские тяжелые бомбардировщики, действующие с баз, находящихся на советской территории, приняли участие в налете, совершенном 15-м авиационным корпусом Воздушных сил США на военные объекты противника в г. Констанца, г. Джурджу (Румыния) и г. Смередово (Югославия). Всего в налете участвовало свыше 1000 самолетов, включая и самолеты, вылетевшие с аэродромов, расположенных на территории СССР. По сообщениям летчиков, бомбардировка была осуществлена успешно. Американская авиация потеряла один самолет (ТАСС).

11 червня американські важкі бомбардувальники з баз на радянській території взяли участь у нальоті 15-ї повітряної армії США на військові об’єкти супротивника в містах Констанца й Джурджу (Румунія) та Смередово (Югославія) – разом понад тисячу літаків, включно з тими, що вилетіли з радянських аеродромів. З Полтавського аеровузла піднялися 129 “Фортець” у супроводі 61 “Мустанга”. Через технічні проблеми кілька машин повернулися назад, над ціллю з’явилися 121 Б-17 і 52 Р-51 В. Ця операція цікава тим, що була розрахована на одночасне ураження комбінованим ударом більш як 1000 літаків важливих об’єктів, розташованих у двох країнах. Комбінований удар виконувався методом “зоряного нальоту”: великі групи літаків одночасно заходили на ворожу територію з різних напрямків і на різній висоті, що не давало змоги німецьким винищувачам сконцентруватися для ефективної протидії.

У районі бомбардування американське з’єднання атакували німецькі літаки. У повітряному бою було знищено три “Мессершмітти”. Американці втратили над ціллю Б-17, причому ця втрата стала для операції “Френтік” фатальною. Річ у тім, що на літаки, які після бомбардування йшли на Італію, інколи брали механіків, військових кореспондентів. Цього разу на борту збитого бомбардувальника був фотограф Маккей, який віз фотозвіт про перебування американських ВПС у Полтаві. Таким чином у руки німецької розвідки потрапили понад 500 фотографій, з яких неважко було встановити, де міститься база американців.

Военный министр США Стимсон об операциях в Италии (“Кр. звезда” №137 (5817), 10.06.44. Вашингтон. 8 июня. (ТАСС).

Военный министр США Стимсон… заявил, что с момента высадки первого десанта на территории Италии и вплоть до 30 мая американская армия потеряла 9 964 человек убитыми, 38 554 ранеными, 9 011 пропавшими без вести. За три дня ожесточенных боев к югу от Рима потери американской армии составили 2 379 человек.

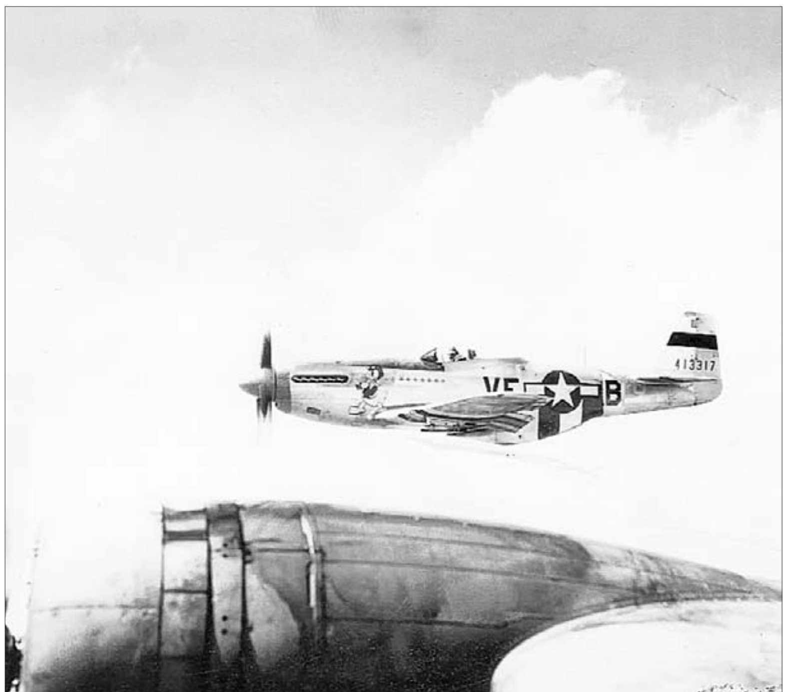
Всего с начала войны и до 21 мая американская армия потеряла на всех театрах военных действий 28 952 чел. убитыми, 68 779 ранеными, 40 084 пропавшими без вести, 33 543 захваченными в плен; 41 105 раненых возвратились в строй.

Заявление генерала Экера о “челночных” операциях. Нью-Йорк, 11 июня. (ТАСС).

По сообщению неапольского корреспондента агентства Ассошиэйтед Пресс, командующий военно-воздушными силами союзников на Средиземном театре генерал-лейтенант Экер после окончания “челночной” операции на обратном пути из Советского Союза в Италию заявил, что благодарность и восхищение “наполняют сердца всех принимавших участие в этой операции”.

Генерал Экер дал высокую оценку налетам советской авиации на аэродромы противника.

Генерал Экер заявил, что русские “будут так же довольны этим новым сотрудничеством, как мы горды тем, что участвуем в нем”.



Тим часом Полтавський аеровузол активно діяв далі. Підіймалися й летіли на захід “Фортеці” й “Мустанги”. Здавалося, страхіття війни десь далеко. Стояло літо 1944 р. “...Усі ми були молоді, а це час любові, – згадує начальник оперативного відділу 169-ї АБОП М.Щепанков. Одну нашу дівчину з інженерного батальйону ледь не вивезли до Америки. Потягнулися одне до одного серця, і американець узяв дівчину до себе на борт бомбардувальника. Але хтось доповів про це контррозвідникам, і дівчину ні американський пілот, ні ми більше не бачили. А життя тривало...”

“Кр. звезда 13.06.44 №139 (5819) Открытие фотовыставки “Бомбардировочная авиация США”.

Вчера в Доме архитектора открылась фотовыставка “Бомбардировочная авиация США”, организованная Всесоюзным обществом культурной связи с заграницей.

Многочисленные фотографии дают яркое представление о мощи американских бомбардировщиков и эффективности их ударов по немецким военным объектам. Снимки показывают разрушенные германские военные заводы и аэродромы. Серия фотоснимков выразительно демонстрирует процесс массового производства бомбардировщиков в США.

Ряд фотографий изображает американских летчиков, которые своими смелыми налетами выводят из строя германские заводы, аэродромы, железнодорожные станции.

На открытии выставки присутствовали члены дипломатического корпуса, представители военных миссий, работники искусств, представители советской и иностранной печати.

Председатель правления Всесоюзного общества культурной связи с заграницей В.С.Кеменов и посол США г-н В.А.Гарриман обменялись краткими речами.

Настала черга 8-ї повітряної армії США взяти участь в операції. Ранком 21 червня 1944 р. почалася операція “Френтік II”, яка з багатьох поглядів одразу ж стала історичною. Зі своїх баз у Великій Британії вилетіли бомбардувальники 95-ї, 96-ї, 100-ї, 388-ї, 390-ї, 452-ї BG. Ця група з 163 важких бомбардувальників і 70 винищувачів прикриття Р-51В “Мустанг” зі складу 4-ї і 352-ї FG була тільки десятою часткою гігантської оперативної авіагрупи, що налічувала 2500 американських літаків, призначених для наймасштабнішого в історії нальоту на столицю Німеччини. Згадане з’єднання під командуванням Арчі Олда, який пілотував провідний бомбардувальник 388-ї BG, після бомбового удару мало сісти на аеродромах України.

На висоті 28000 футів (8500 м) бомбардувальники взяли курс на Німеччину. Це був важкий рейд. Через технічні неполадки 18 “Летючих фортець” і 5 “Мустангів” повернулися на свої аеродроми в Англії незабаром після зльоту. Долетівши до Берліна разом з головними силами 8-ї повітряної армії, група Олда продовжувала політ самостійно. Головні сили після бомбардування промислових об’єктів, втративши 44 літаки, повернулися в Англію. А група Олда, теж не раз атакована літаками Люфтваффе, в повітряних боях знищила 8 і підбила 2 “Мессершмітти”, втратила один бомбардувальник Б-17 і один винищувач Р-51, важко посувалася після виконання бойового завдання до лінії фронту. У складі її йшли, ледве тримаючись у повітрі, 53 ушкоджені в повітряних боях і від вогню зенітної артилерії “Фортеці” й 6 винищувачів Р-51.

У зв’язку з подоланням атмосферного грозового фронту перелітати лінію фронту довелося на малій висоті, що призвело до перевитрати пального. При підході до Дніпра в деяких літаків почали зупинятися двигуни. Внаслідок бойових пошкоджень і несправностей, а також через нестачу пального три “Летючі фортеці” зробили вимушену посадку в Жулянах, дві – в Борисполі, одна – у Бишеві й одна в Дейманівці (за 8 км на схід від Пирятина). Один винищувач Р-51 приземлився в Києві. Подолавши всі труднощі, 137 “Фортець” і 63 “Мустанги” між 15.45 і 17.47 приземлилися на аеродромах Полтавського аеровузла.

Коли бомбардувальники заходили на посадку, над Полтавою помітили німецький літак-розвідник Ju-88, який супроводив “Летючі фортеці” до радянських аеродромів. Коли “Мустанги” спробували були перехопити й атакувати його, він зник у густих хмарах. О 19.00 ще один німецький розвідник з’явився на великій висоті над Миргородом. І теж щасливо уник атак винищувачів.

Це був сигнал про загрозу повітряного нападу, тож за розпорядженням О.Пермінова засоби ППО було приведено в повну бойову готовність. Генерал звернувся до американського командування з пропозицією перебазувати свої бомбардувальники на запасні аеродроми. Але американське командування, розуміючи, який важкий виконано рейд і як стомлені екіпажі, пішло лише на часткове розосередження літаків у межах аеродромів. Особовий склад американських ВПС в основному було вивезено за межі Полтавського гарнізону.

Ігор Чичкань. Людмила Кошелєва.
Матеріал до друку підготував Володимир Алєксєєв.

ТОВАРИСЬКИЙ МАТЧ

"Арсенал" в гостях у воїнів-зенітників

У зенітній ракетній частині, що дислокується на Київщині, нещодавно відбувся товариський матч між збірною командою військової частини та місцевим футбольним клубом "Арсенал – Біла Церква".



Спортивна подія відбувалась в рамках програми щодо підвищення морально-психологічного стану військовослужбовців частини та впровадження здорового способу життя.

Футболісти завзято демонстрували свої навички володіння м'ячем, тому всі глядачі залишились задоволені та нагороджували свої команди бурхливими оплесками.

Після матчу військовослужбовцям були вручені подарунки від футбольного клубу.

Гості частини та футболісти "Арсеналу" відвідали казарми та скуштували солдатської їжі. Також були проведені показові заняття щодо поводження зі стрілецькою зброєю для всіх футболістів клубу.

Керівник футбольного клубу висловив свою підтримку військовій частині, більша частина якої наразі знаходиться на південних рубежах Батьківщини, прикриваючи з повітря сухопутні частини, а також сподівання на співпрацю у майбутньому.

Олексій Тригуб. "Крила України".

Спортивне, але не свято…

Цей захід можна було б сміливо охрестити "спортивним святом", але не в нинішніх реаліях. Так у війську зазвичай називають військово-спортивні дійства, які, чесно кажучи, недолюблюють військовослужбовці. Серед вояків навіть народилася така приказка: "Если отдых – то активный, если праздник – то спортивный". А це тому, що спортивні свята, зазвичай, носять нав'язливий, нецікавий характер, проводяться у вихідні, відбираючи таким чином особистий час.

У полку зв'язку полковника Олександра Задворнова – зовсім інший підхід до подібних заходів.Головне – зацікавити військовослужбовців, зрозуміти, якими вони бачать спортивне життя частини, зокрема й "спортивне свято": якщо футбол, то футбол, інші активні види – будьласка. І, здається, це правильна позиція. Бо якщо постійно боятися травматизму чи переходити вулицю, то для чого тоді жити, так нічого й не спробувавши?

Через важкі дні в державі, оголошену жалобу за загиблими на Півдні та Сході, було прийнято рішення не вживати слів "свято" й такі інші і провести в частині змагання без зайвих помпезностей. Тому, власне, захід назвали відкриттям літнього спортивного сезону 2014 навчального року.

Як зазначив начальник фізичної підготовки та спорту полку майор Володимир Горобчук, однією з основних ідей і завдань спортивно-командних заходів є згуртування колективу.

– Взагалі, – говорить Володимир Горобчук, – постійне заняття спортом сприяє фізичному розвитку та психологічному розвантаженню людини, що в даний період має неабияке значення.

За словами майора Горобчука, змагання організували за кращими традиціями. До того ж, до них були залучені й команди інших частин гарнізону. Спробували свої сили і кримські військовослужбовці, які нещодавно були передислоковані з півострова й наразі проходять службу на Вінниччині.



Найсильніших визначали у військово-спортивній естафеті, перетягуванні канату, волейболі та футбольних баталіях.

Військова естафета складалася з шести етапів, під час яких військовослужбовці багато бігали, розбирали автомати, одягали "ОЗК", переносили поранених, тягали на швидкість відра з водою, стрибали у мішках – словом, було весело!

Приємно, що свою першу перемогу на вінницькій землі здобули кримські зв'язківці. А саме – перше місце у військово-спортивній естафеті. І нехай ця невеличка перемога стане символічною на новому етапі їхнього життя.

Юрій Ігнат. "Крила України". Фото Олександра Субботіна.

ВІСТІ З ВВНЗ

У ХУПСі розпочато літній спортивний сезон

2 травня 2014 року на спортивному комплексі Харківського університету ПС ім.І.Кожедуба "Зірка" відбулися спортивні змагання, присвячені відкриттю літнього спортивного сезону.



В ході змагань курсанти університету продемонстрували свої навички та уміння з рукопашного бою, вправ з гирями, підтягуванні, легкої атлетики, літнього біатлону, перетягуванні канату. На високому рівні виступали команди факультету радіотехнічних військ протиповітряної оборони, інженерно-авіаційного факультету та факультету зенітних ракетних військ. Запекла боротьба між цими командами розпочалася з перших хвилин, завдяки шаленій підтримці вболівальників та прихильників команд. Святковий настрій та колорит спортивних змагань задавав ансамбль сучасного танцю "Діти з вулиці" та військовий оркестр університету з виконанням сучасного музичного жанру.

Найкращим підрозділом, сьомий раз поспіль, визнано факультет радіотехнічних військ протиповітряної оборони, друге місце інженерно-авіаційний факультет, а третє посів – факультет зенітних ракетних військ.

Спартакіада закінчилась врученням смачних пирогів, кубків, нагород, грамот учасникам та переможцям змагань, а для вболівальників – чудовими емоціями та гарним настроєм.

Іван Кравченко.

ЛЕГКА АТЛЕТИКА

Збірна України – переможці КС зі спортивної ходьби

У китайському місті Тайцан завершився Кубок світу зі спортивної ходьби.

Тріумфатором змагань став українець Руслан Дмитренко, який здобув відразу 2 золота, перемігши в індивідуальних і командних змаганнях. Двадцятикілометрову дистанцію він подолав з новим національним рекордом – 1 година 18 хвилин 37 секунд. Протягом усього забігу Дмитренко тримався в лідируючій групі. За два кола до фінішу українець і китаєць Цай Цзелінь відірвалися від переслідувачів, а вже заключне коло український легкоатлет пройшов на самоті.



Перемогу України в командних змаганнях зі спортивної ходьби на 20 км разом з Русланом Дмитренки принесли Ігор Главан (7-й, 1:19.59 – особистий рекорд) та Назар Коваленко (10-й, 1:20.11).

У змаганнях дівчат на 20 км відзначилася Людмила Оляновська, яка впевнено лідирувала впродовж перших 12 км дистанції. На жаль, утримати лідерські позиції їй виявилося не під силу. В результаті, Людмила прийшла на фініш сьомою, повторивши національний рекорд України – 1 година 27 хвилин 27 секунд та покращивши свій попередній особистий рекорд, здобутий менше двох місяців тому в Лугано, на 1 хвилину 59 секунд.

На 10 км краща з українок Ганна Суслик в особистій першості була 24-ю, а разом з командою посіла передостаннє, 13-е місце.

У командному заліку зі спортивної ходьби на 20 км українки посіли шосте місце.

Владислав Дем'яненко. "Крила України".

ФЕХТУВАННЯ

Командна бронза на етапі КС у Чикаго

В Чикаго (США), де проходили чоловічий і жіночий шабельні етапи Кубка світу, об'єднані під загальною назвою Кубок Корфанті, українська жіноча збірна завоювала бронзову нагороду.

На шляху до п'єдесталу українки Ольга Харлан, Галина Пундик, Аліна Комащук та Олена Вороніна в 1/8 фіналу розгромили команду Венесуели (45:19), а у чвертьфіналі перемогли француженок (45:42). У півфіналі українки зустрілися з господинями турніру – американками. Зустріч розпочалася з ефектної "сухої" перемоги Аліни Комащук над Дармагою Возняк – 5:0. Але потім американки почали потроху скорочувати розрив і остаточно вирвалися вперед в передостанньому восьмому поєдинку Комащук – Загуніс, який американка виграла з рахунком 40:38. У заключному дев'ятому бою Харлан поступилася опонентці з рахунком 43:45. У матчі за бронзу українки перемогли італійок з рахунком 45:42.

А ось в індивідуальному турнірі лідер світового рейтингу українка Ольга Харлан повторила свій минулорічний результат, посівши п'яте місце. На заваді стала росіянка Вікторія Ковальова, яка перемогла українку – 15:12.

Владислав Дем'яненко. "Крила України".

ЗАСНОВНИК: МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Свідоцтво про державну реєстрацію видання: КВ 17301-6071ПР від 17.12.2010 р.
Передплатний індекс 22242.
Газета видається з 27.08.1999 р.
Віддруковано у ТОВ "Прес Корпорейшн Лімітед".
м.Вінниця, вул. Чехова, 12 А, тел. (0432) 55-63-97

Рукописи не рецензуються і не повертаються. Редакція може публікувати матеріали в порядку обговорення, не поділяючи точки зору авторів. Автор несе персональну відповідальність за достовірність фактів.
Листування з авторами ведеться лише на сторінках газети. При передруку посилання на "Крила України" обов'язкове.

КОНТАКТИ:
21007 м. Вінниця, вул. Червоноармійська, 105
тел: 067-587-02-96, 0432-59-62-26,
факс: 0432-59-60-48
Електронна адреса:
krula_ukr@ps.mil.gov.ua
krula_ukr@ukr.net

Головний редактор **М. ПОПЛАВСЬКИЙ**
Заст. головного редактора: С. Клименко.
Відповідальний секретар: О.Олехнович.
Дизайн та верстка: Н. Ярмілко.
Літературний редактор: О. Уретій.
Тир. 16852 Зам. № 142217.
Перший редактор Сергій Свенцицький

Найкрасивіший макіяж – жовто-блакитний!



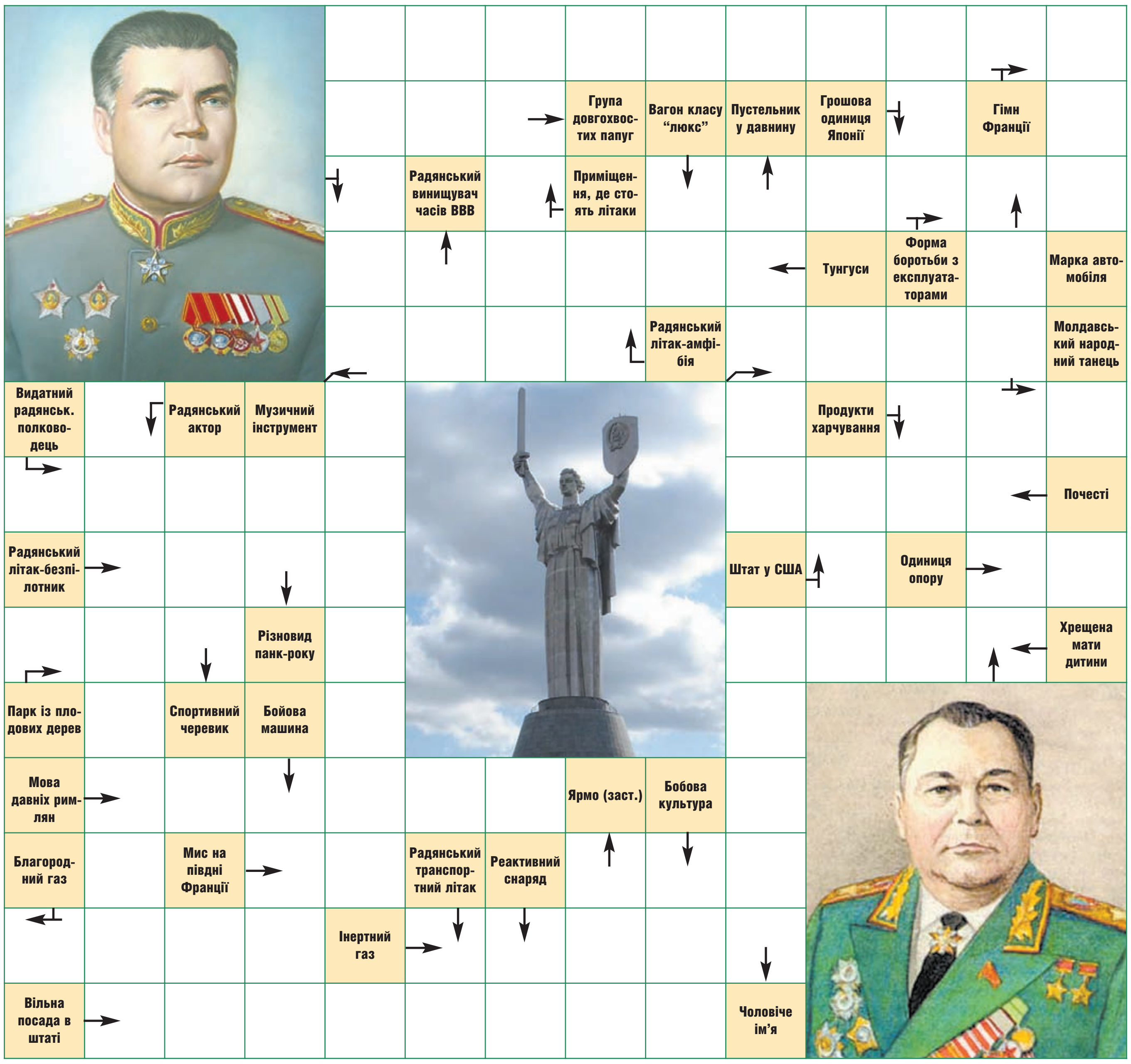
Українські дівчата активно беруть участь у фотосесії "Дівоче", організатором якого виступив проект "ЗдороВо!". Дівчата вирішили підтримати країну своєю вродою. Усі вони абсолютно різні, проте кожна жадає світлого та вільного майбутнього для України. Кожна із дівчат погодилась стати символом України.



Є така половина людства, про чиї зелені очі співає Вакарчук, а одна з них та сама "дівчина із іншого життя", – описують свій проект організатори. – Ваші сестри, кохані, коліжанки, молоді мамусі. Не у кожної є сили та хист захищати країну зі зброєю в руках, але ми з чоловіками, а деколи за чоловіками. За їх мужніми спинами, головою на їх теплому плечі.

Кожна із дівчат зазначила, що готова надихати чоловіків на перемогу.





"Українська Роксолана" – за єдину країну!



Зірка українського кіно, акторка та ведуча Ольга Сумська взяла участь у патріотичній зйомці. В новому фотосеті Сумська з'явилася у довгій сукні жовтого кольору до підлоги. Образ красуні доповнила хустка синього кольору і пасок, розшитий бісером. Голову Ольги прикрасив український вінок.

Зйомки проходили в Києві в музеї історії Великої Вітчизняної війни. Сумська фотографувалася на фоні пам'ятника "Батьківщина-Мати". Деякими світлинами з фотопроекту акторка поділилася на сторінці у соцмережі. Кожна з фотографій підписана наступними реченнями "Єдина країна" та "Україна могутня".

АВТОДРОМ

Subaru представила новий Outback



Минулого місяця в рамках проведення автосалону в Нью-Йорку компанія Subaru продемонструвала нове покоління популярного в Україні автомобіля Outback. Хоча це й була північно-американська версія авто, наряд чи представлений Outback радикально відрізнятиметься від свого європейського родича, зважаючи на тенденцію до глобалізації світового авторинку.

Із першого погляду складається враження, що авто просто зазнало суттєвого фейсліфтингу. Однак, це лише на перший погляд. Довжина виросла на 1,5 см, ширина – на 1,8. На 5 сантиметрів уперед зміщено передні стійки. Зважаючи на це, лобове скло має більш гострий кут нахилу. Таким чином побільшало простору в салоні й багажному відділенні. Кліренс складає 22 см, що більше, ніж мають чимало справжніх кросоверів.

До переліку штатного обладнання універсала підвищеної прохідності – повний електропакет, центральний замок, кондиціонер та мультимедійний комплекс з 6,2-дюймовим кольоровим дисплеєм. У комплектації Premium додатково доступні водійське крісло із електрорегулюванням у 10 зонах, шкіряне оздоблення керма, роздільний клімат-контроль, підігрів передніх сидінь та більш "продвинута" мультимедійна система. Топова версія додатково матиме шкіряний салон, підігрів задніх сидінь та преміальну аудіосистему.

Щодо силової установки. Насамперед, новий Outback обіцяє бути економічним, особливо з атмосферним 175-ти сильним 2,5-літровим мотором. Така автівка витрачатиме на "сотню" 9,4 л у місті, 7,1 – поза ним та 8,4 – у змішаному циклі. Якщо цієї потужності вам замало – можна придбати авто із 3,6-літровим двигуном на 256 к.с. Щоправда, із ним авто споживатиме у змішаному режимі вже 10,7 літрів на 100 км пробігу.

Сергій Клименко. "Крила України".